

Udskriftsdato: 21. december 2025

2011/1 LSF 183 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om varmforsyning, lov om elforsyning og byggeloven

(Biomassebaseret varmeproduktion på centrale kraft-varme-anlæg og udvalgte barmarksværker, undtagelse af forbrænding af farligt affald fra prisloftbestemmelserne samt forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning m.v.)

Ministerium: Klima-, Energi- og Bygningsministeriet

Journalnummer: Klima-, Energi og Bygningsministeriet,
Energistyrelsen, j.nr. 2301/1199-0069

Forslag

til

Lov om ændring af lov om varmforsyning, lov om elforsyning og byggeloven

(Biomassebaseret varmeproduktion på centrale kraft-varme-anlæg og udvalgte barmarksværker, undtagelse af forbrænding af farligt affald fra prisloftbestemmelserne samt forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning m.v.)

§ 1

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Klima, energi- og bygningsministeren skal ved fastsættelse af regler om behandling af sager efter § 4 vedrørende anvendelse af brændsler på et varmeproduktionsanlæg inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn, hvor

- 1) det pågældende varmeproduktionsanlæg skal levere opvarmet vand til et fremføringsanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 2,
- 2) fremføringsanlægget drives af en virksomhed, hvis varmepris er blandt de 30 højeste per 8. december 2010, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik, eller blandt de 30 højeste i gennemsnit, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik over årene 2009, 2010 og 2011, og
- 3) de produktionsanlæg, der leverer biomassebaseret opvarmet vand til det pågældende fremføringsanlæg, sammenlagt ikke levere mere end et anlæg, der har en kapacitet på maksimalt 1 MW, kan levere.«

2. § 20, stk. 1, affattes således:

»Kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraft-varme-anlæg med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. kan i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-16, § 20 a, og § 20 b.«

3. § 20, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. I reglerne lægges vægt på at understøtte en økonomisk og miljømæssig effektivisering af affaldssektoren og på at sikre, at varmemeforbrugerne alene skal bære de omkostninger, der kan henføres til varmeproduktionen. Reglerne om et prisloft finder ikke anvendelse på anlæg, der efter regler i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed er godkendt til nyttiggørelse eller bortskaffelse af farligt affald som hovedaktivitet, og som er indrettet og drevet med henblik på hovedsageligt at forbrænde farligt affald. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår et anlæg kan betragtes som indrettet og drevet med henblik på hovedsageligt at

forbrænde farligt affald. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere fastsætte regler om fordelingen af omkostningerne til behandling af affald og produktion af varme på affaldsforbrændingsanlæg.«

4. I § 20 indsættes som stk. 15 og 16:

»Stk. 15. Stk. 1 gælder ikke indregning af afgiftsfordelen ved anvendelse af biomasse i forhold til fossile brændsler i prisen for levering af opvarmet vand eller damp fra et centralt kraft-varme-anlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning, når

- 1) det opvarmede vand eller dampen er produceret på biomasse og leveres til et kollektivt varmforsyningsanlæg, jf. § 2,
- 2) prisen for levering af det opvarmede vand eller dampen er fastsat på grundlag af en aftale mellem det centrale kraft-varme-anlæg og det kollektive varmforsyningsanlæg, hvoraf den andel af afgiftsfordelen, der indregnes i prisen, fremgår og
- 3) det kollektive varmforsyningsanlæg på tidspunktet for aftalens indgåelse er ejet af en eller flere kommuner, af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet det pågældende anlæg, eller af kommuner og forbrugere i forening.

Ved afgiftsfordelen forstås forskellen i summen af alle afgifter, herunder energiafgifter og forsynings-sikkerhedsafgift, for opvarmet vand eller damp, der produceres på basis af fossile brændsler i forhold til summen af afgifter for opvarmet vand eller damp, der produceres på biomasse.

Stk. 16. Aftalen nævnt i stk. 15, nr. 2, skal forelægges Energitilsynet med dokumentation for, at forudsætningerne nævnt i stk. 15 er opfyldt. Energitilsynet kan fastsætte regler om formen for dokumentation og om, at forelæggelse skal foretages elektronisk. Energitilsynet kan fastsætte regler om, at forelæggelsen skal ledsages af erklæring afgivet af en registreret revisor, statsautoriseret revisor eller kommunens revisor.«

5. I § 21, stk. 1, ændres »§ 20 og § 20 b« til: »§§ 20 eller 20 b«.

6. I § 21, stk. 4, indsættes efter »eller betingelser«: », jf. dog stk. 6«.

7. I § 21, stk. 5, indsættes efter »eller betingelser«: », jf. dog stk. 6«.

8. I § 21 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Når Energitilsynet, jf. § 20, stk. 16, har vurderet, om fordeling af afgiftsfordelen er fastsat efter en aftale i overensstemmelse med § 20, stk. 15, kan beføjelserne nævnt i stk. 4 og 5 ikke anvendes i forhold til den del af aftalen, som vedrører afgiftsfordelen. De øvrige dele af aftalen, jf. § 20, stk. 15, er fortsat underlagt bestemmelserne i kapitel 4.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

9. I § 21, stk. 6, som bliver stk. 7, ændres »1-5« til: »1-6«.

10. I § 22 a ændres »af §§ 20 og 20 b omfattede ydelser« til: »ydelser omfattet af §§ 20 eller 20 b«.

11. I § 23 m, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Tilsvarende finder bestemmelsen i stk. 1 ikke anvendelse i det omfang, aktiviteten vedrører udvinding af geotermisk energi omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund.«

12. I § 23 m, indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Klima-, energi- og bygningsministeren kan dispensere fra kravet i stk. 4, såfremt særlige hensyn tilsiger det.«

§ 2

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 21. marts 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 75, *stk. 2*, indsættes efter »fjernvarme«: », jf. § 20, *stk. 1*, i lov om varmforsyning,«.

§ 3

I byggeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1185 af 14. oktober 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 1, litra h*, udgår »samt«.
2. I § 6, *stk. 1, litra i*, ændres »installationer.« til: »installationer samt«.
3. I § 6, *stk. 1*, indsættes som *litra j*:
»forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning i såvel ny som bestående bebyggelse.«
4. I § 22, indsættes efter *stk. 8* som nyt stykke:
»*Stk. 9.* Klima-, energi og bygningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens adgang til at dispensere fra regler fastsat i medfør af § 6, *stk. 1, litra j*.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. § 1, nr. 2 og 4, finder ikke anvendelse på aftaler om levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas, som er indgået før lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

1. Indledende bemærkninger

Lovforslaget udmønter dele af energiaftalen af 22. marts 2012 i lov om varmemforsyning, lov om elforsyning og byggeloven. Forslagets formål er at fremme omstilling til biomasse på de centrale kraft-varme-anlæg og at muliggøre etablering af en biomassekedel på maksimalt 1 MW til forsyning af udvalgte fjernvarmenet. Lovforslaget skal desuden gøre det muligt at fastsætte regler med henblik på at begrænse installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning.

1.1. Ændring af lov om varmemforsyning

Med forslaget forbedres de økonomiske rammevilkår for de centrale kraft-varme-anlæg med henblik på yderligere omstilling til biomasse. Som led i de nye rammevilkår gives de store aktører, dvs. de centrale kraft-varme-anlæg og de kollektive varmemforsyningsanlæg, de leverer til, frihed til at aftale en fordeling af afgiftsfordelen ved anvendelse af biomasse i forhold til fossile brændsler. Hensigten er at muliggøre, at begge parter kan opnå fordele ved omstillingen til biomasse.

Forslaget fastlægger, at prisbestemmelserne i lov om varmemforsyning ikke gælder indregning af afgiftsfordelen i prisen for levering af opvarmet vand eller damp fra et centralt kraft-varme-anlæg, når visse forudsætninger herfor er opfyldt. For det første skal der være tale om levering af biomassebaseret opvarmet vand eller damp. For det andet skal prisfastsættelsen i så fald ske på grundlag af en aftale mellem det centrale kraft-varme-anlæg og dets varmeaftager. For det tredje kan parterne kun frit fordele afgiftsfordelen, når varmeaftageren er et kommunalt eller forbrugerejet kollektivt varmemforsyningsanlæg.

Forslaget giver incitament til øget biomasseomstilling på de centrale kraft-varme-anlæg. Omstillingen til biomasse på de centrale kraft-varme-anlæg er et væsentligt indsatsområde i omstillingen til et Danmark med en energiforsyning dækket af vedvarende energi. Forslagets incitament til omstillingen ligger i, at parterne konkret kan aftale at dele den afgiftsfordel, som biomassebaseret kraftvarme medfører. Muligheden for at aftale en fordeling af den afgiftsmæssige fordel ved omlægningen til biomasse vil gøre investeringerne i sådanne omlægninger mere rentable og giver de centrale kraft-varme-anlæg et større incitament til at omstille til biomasse, mens varmeaftagerne får varme baseret på vedvarende energikilder.

Forslaget tillader kun, at afgiftsfordelen fordeles frit. De øvrige omkostninger, der kan indregnes i varmeprisen, er fortsat underlagt prisbestemmelserne. Hvis parterne ikke bliver enige om fordeling af afgiftsfordelen, vil prisbestemmelserne fortsat være gældende for den samlede prisfastsættelse. Heri ligger fortsat beskyttelse af varmemforbrugernes stilling. At varmeaftageren skal være et kommunalt eller forbrugerejet kollektivt varmemforsyningsanlæg er desuden med til at sikre, at forbrugernes interesser bliver varetaget ved aftaleindgåelse, og at videredistribution af det opvarmede vand eller damp, som bliver købt fra det centrale kraft-varme-anlæg, er omfattet af prisbestemmelserne, herunder substitutionsprincippet efter gældende ret.

Forslaget om anvendelse af biomasse på de såkaldte barmarksværker m.v. muliggør, at forsyning af de 35 virksomheder med fjernvarmenet med de højeste forbrugerpriser vil kunne ske med biomassebaseret varme fra produktionsanlæg op til 1 MW. Disse fjernvarmenet er i dag overvejende forsynet med decentral naturgasbaseret (kraft)varmeproduktion og forslaget vil således muliggøre, at denne produktion vil kunne erstattes med biomassevarme op til 1 MW. Formålet hermed er at opnå en bedre brugerøkonomi på disse anlæg.

Dette forudsætter, at § 5 i lov om varmemforsyning bliver ændret, således at klima-, energi- og bygningsministeren, efter forhandling med de kommunale organisationer, får adgang til at inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn, herunder hensyn til brugerøkonomi, ved fastsættelse af regler for den kommunale behandling af sager vedrørende etablering af nye kollektive varmemforsyningsanlæg eller udførelse af større ændringer i eksisterende anlæg. For varmemforbrugerne vil en omstilling til biomasse normalt

medføre, at priserne falder i forhold til priserne for den naturgasbaserede varme. Dette på grund af afgiftsfordelen ved anvendelse af biomasse til varmeproduktion. Ordningen vil blive evalueret inden udgangen af 2014.

Regeringen understøtter med lovforslaget et initiativ fra de to brancheorganisationer, Dansk Fjernvarme og Foreningen af Danske Kraftvarmeværker, som den 7. september 2011 offentliggjorde rapporten »Redningsplan – små dyre naturgasfyrede fjernvarmeværker«. Hovedkonklusionen i rapporten er, at mindre biomassekedler kombineret med solvarmeanlæg er det vigtigste tiltag til at opnå lavere varmepriser. Med lovforslaget vil mulige barrierer i reguleringen for gennemførelse af redningsplanen kunne fjernes.

Lovforslaget indeholder desuden enkelte ændringer, som foretages bl.a. med henblik på præcisering af prisbestemmelsernes anvendelsesområde, undtagelse af anlæg til forbrænding af farligt affald fra reglerne om et prisloft og administrativ regelforenklung.

1.2. Ændring af byggeloven

Parterne bag energiaftalen er enige om, at Danmark skal omstilles til en energiforsyning dækket af vedvarende energi. Som et led i denne målsætning skal anvendelsen af olie og naturgas til bygningsopvarmning gradvist udfases. Lovforslaget skal tilvejebringe hjemmel i byggeloven til, at der i bygningsreglementet kan fastsættes regler for installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning. På denne måde vil der kunne fastsættes regler, der forbyder installation af olie- og naturgasfyr i nye bygninger fra 2013 samt installation af oliefyr i eksisterende bygninger i områder med fjernvarme eller individuel naturgasforsyning som alternativ fra 2016.

Beregninger viser, at det ved flere alternativer til opvarmning med olie eller naturgas er muligt at nedbringe energiudgiften med 30-50 pct. Øgede udgifter til etablering af alternativer til bygningsopvarmning, som følge af stoppet for installation af olie- og naturgasfyr i nye bygninger samt stoppet for installation af oliefyr i eksisterende bygninger i områder med kollektiv varmeforsyning som alternativ, vil således forventeligt blive modsvaret af lavere udgifter til bygningsopvarmningen.

2. Biomassebaseret varmeproduktion på centrale kraft-varme-anlæg

2.1. Gældende ret

2.1.1. Prisen, jf. § 20, stk. 1

Produktion og levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas er underlagt reglerne i kapitel 4 i lov om varmeforsyning, der handler om priser. Af § 20, stk. 1, i lov om varmeforsyning fremgår det, at virksomheder omfattet af denne bestemmelse kun må indregne nødvendige omkostninger i varmeprisen. Denne pris kaldes også den omkostningsbestemte pris.

Der gælder et substitutionsprincip, som er udviklet i Energitilsynets og Energiklagenævnets praksis. Substitutionsprisen er den pris, som et varmefremføringsanlæg alternativt kan få varmen til hos en anden leverandør eller ved at producere selv.

2.1.2. Prisbestemmelserne indebærer regnskabsmæssig adskillelse

Kraft-varme-anlæg, der producerer såvel el som opvarmet vand eller damp, vil kunne handle med el på markedsvilkår, men skal levere opvarmet vand eller damp til en omkostningsbestemt pris. Prisbestemmelserne i lov om varmeforsyning indebærer, at produktion og levering af opvarmet vand eller damp skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra eventuelle andre ydelser, som en virksomhed leverer, således, at der kan ske en kontrol af, om prisfastsættelsen for varmen er sket i overensstemmelse med prisbestemmelserne. Energitilsynet er den myndighed, der holder tilsyn med, at prisbestemmelserne i lov om varmeforsyning bliver overholdt.

På kraft-varme-anlæg betyder prisreguleringen for levering af opvarmet vand og damp konkret, at omkostninger til produktionen skal fordeles mellem el og varme. Der vil således være særømkostninger til elproduktion, særømkostninger til varmeproduktion og fællesømkostninger, der skal fordeles.

Energitilsynet har i øvrigt en praksis for, at produktion og levering af opvarmet vand eller damp ikke skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra eventuelle andre aktiviteter, hvis indtægterne fra disse aktiviteter anvendes til at nedsætte varmeprisen. Muligheden for ikke at foretage regnskabsmæssig adskillelse af aktiviteter ændres ifølge Energitilsynet ikke af det forhold, at det ikke kan udelukkes, at den enkelte aktivitet isoleret set i perioder ikke dækker ømkostningerne forbunden med netop denne aktivitet. Aktiviteten skal dog efter Energitilsynets vurdering kunne betragtes som en sædvanlig aktivitet for en varmeforsyningsvirksomhed. Det betyder, at virksomheder, der ikke har fortjeneste for øje, som for eksempel kommunalt eller forbrugerejede kraft-varme-anlæg, ikke skal lave en fordeling af ømkostninger mellem el og varme, når Energitilsynet har truffet afgørelse herom.

2.1.3. Kraftvarmebeskatning

Efter de almindelige regler for kraftvarmebeskatning er afgiftsbelagte brændsler, der bruges til at fremstille opvarmet vand eller damp, pålagt fuld afgift, mens brændsler til fremstilling af el er fritaget for afgift, jf. § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 8, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas. Fordelingen af brændselsforbruget til el og varme sker efter særlige regler.

Der betales afgifter af fossile brændsler i varmeproduktionen, jf. § 1 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 1 i lov om afgift af naturgas og bygas, mens anvendelse af biomasse til varmeproduktionen ikke er pålagt energi- og CO₂-afgifter. Dette bevirker, at varmesiden oppebærer et indirekte tilskud, der kan betale merømkostningen ved anvendelse af biobrændsler i forhold til afgiftsbelagte fossile brændsler såsom olie, kul og naturgas.

Kraft-varme-anlæggene modtager i medfør af § 45, stk. 2, i lov om fremme af vedvarende energi et direkte tilskud til elproduktionen på 15 øre pr. kWh som kompensation for de øgede ømkostninger, der påføres elproduktionen baseret på biomasse i forhold til produktionen på fossile brændsler.

2.1.4. Konsekvenser af en omstilling til biomasse efter gældende ret

Et kraft-varme-anlæg, der hidtil har anvendt fossile brændsler, vil, i forbindelse med en omlægning til biomasse, formentlig have øgede produktions- og vedligeholdelsesømkostningerne som følge af omlægningen. På el-siden dækkes nogle af disse ømkostninger ved tilskuddet til elproduktionen.

På varmesiden vil de øgede ømkostninger indgå i den ømkostningsbestemte pris og dermed umiddelbart føre til en prisforhøjelse. Imidlertid vil en af særømkostningerne til varmesiden, brændselsafgiften, falde bort, fordi biomasse ikke er pålagt energi og CO₂-afgifter, hvilket reducerer varmeømkostningerne.

2.2. Overvejelser

Energiaftalens langsigtede mål er en omstilling til en energiforsyning dækket af vedvarende energi.

Biomasse skal dække en væsentlig del af udbygningen af vedvarende energi frem mod 2020. Udbygningen forventes for en stor del at ske på de centrale kraft-varme-anlæg, hvor biomasse vil fortrænge kul til gavn for især miljøet.

Kraft-varme-anlæg er i henhold til biomasseaftalen (aftalerne af 14. juni 1993 og 1. juli 1997) forpligtet til at etablere en given kapacitet til biomasse. Denne kapacitet er etableret i dag. Kapaciteten giver mulighed for en given biomasseanvendelse. Men aftalen forpligter kraft-varme-anlæggene ikke til at anvende en given mængde biomasse.

Det samlede årlige forbrug af biomasse i kraftvarmesektoren udgør i dag ca. 38 PJ. Allerede igangsatte initiativer vil øge anvendelsen af biomasse således, at det samlede forbrug af biomasse til kraftvarmepro-

duktion i 2020 skønnes at udgøre ca. 45 PJ, jf. Energistyrelsens basisfremskrivning af april 2011. Med de nuværende økonomiske rammevilkår kan mindre ændringer i forholdet mellem priserne på kul og biomasse imidlertid medføre en betydelig ændring i brændselsanvendelsen på værkerne. Dette taler for at styrke forholdene med henblik på at sikre den forudsatte anvendelse af biomasse. Desuden er det, med henblik på målsætningen om udbygning af vedvarende energi, vigtigt, at der omstilles yderligere til biomasse.

De centrale kraft-varme-anlæg har tilkendegivet, at de økonomiske rammevilkår for anvendelse af biomasse er for dårlige til, at omstillingen vil ske i fuldt omfang. De nuværende rammevilkår kan efter kraft-varme-anlæggenes vurdering heller ikke sikre en fortsat anvendelse af den biomasse, der anvendes i dag. Kraft-varme-anlæggets beslutning om brændselsvalg er i dag nemlig upåvirket af eventuelle fordele for varmemefbrugere af at skifte til afgiftsfritaget biomasse, når varmepriser efter prisreguleringen alligevel skal være omkostningsbestemte.

Mange kommuner har fastlagt en politik om at blive mere klima- og miljøvenlige. De kommunale varmetransmissions- og varmedistributionsanlæg vil kunne opnå den ønskede grønne profil ved at forhandle med det centrale kraft-varme-anlæg om levering af biomassebaseret varme. Nogle af varmetransmissions-selskaberne omkring de større byer har meddelt, at de er indstillede på at afgive noget af afgiftsfordelen på varmesiden, hvis de dermed kan påvirke deres forsyningsselskab til at anvende biomasse.

Af energiaftalen af 22. marts 2012 fremgår det blandet andet, at: »Der gennemføres ændring af varmemeforsyningsloven med henblik på at fremme omlægning til biomasse på de centrale kraftvarmeværker. El- og varmemefproducenter og varmemefaftagere får mulighed for at indgå frivillige aftaler, hvor den afgiftsmæssige fordel ved at skifte fra fossile brændsler til biomasse til varmemefproduktion kan fordeles mellem de to parter.«

Muligheden for at aftale en fordeling af den afgiftsmæssige fordel ved omlægningen til biomasse vil gøre investeringerne i sådanne omlægninger mere rentable og giver de centrale kraft-varme-anlæg et større incitament til at omstille til biomasse, mens varmemefaftagerne får varme baseret på vedvarende energikilder.

2.3. Lovforslagets hovedindhold

Forslaget muliggør, at de store aktører, dvs. de centrale kraft-varme-anlæg og de kollektive varmemefsyningsanlæg, de leverer til, får frihed til at aftale en fordeling af afgiftsfordelen ved anvendelse af biomasse i forhold til fossile brændsler. Parterne kan benytte sig af denne mulighed, under forudsætning af, at varmen leveres til et kollektivt varmemefsyningsanlæg, der er kommunalt eller forbrugerejet, og at prisfastsættelsen sker på grundlag af en aftale mellem kraft-varme-anlægget og det kollektive varmemefsyningsanlæg. Prisbestemmelserne vil fortsat være gældende for de øvrige omkostninger, der indregnes i varmeprisen. Hvis parterne ikke ønsker at fordele afgiftsfordelen frit, vil den samlede prisfastsættelse forblive reguleret efter prisbestemmelserne.

3. Forsyning af udvalgte fjernvarmenet med biomassebaseret varme

3.1. Gældende ret

Varmemefsyningslovgivningen giver ikke umiddelbart mulighed for at lade de mindre kraft-varme-anlæg eller fjernvarmenet, der i flere år haft høje varmepriser, og som i dag overvejende bliver forsynet med decentral naturgasbaseret (kraft)varmemefproduktion, erstatte denne produktion med biomassebaseret varmemefproduktion.

Af § 1 i lov om varmemeforsyning fremgår det, at lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske, herunder miljøvenlige, anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Kommunalbestyrelsen skal godkende projekter for kollektive varmforsyningsanlæg efter de regler, der er fastlagt herfor i bekendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg (projektbekendtgørelsen). Kravet om god samfundsøkonomi er fastlagt i projektbekendtgørelsens § 6, som det afgørende kriterium, der skal iagttages i forbindelse med godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg. Brugerøkonomien, dvs. varmeprisen for forbrugeren, indgår ikke i den samfundsøkonomiske vurdering af et projekt. Det vil sige, at det er uden betydning for kommunalbestyrelsens vurdering af et projekt, om omstilling til biomasse på de pågældende anlæg er godt for brugerøkonomien.

Desuden indeholder projektbekendtgørelsens § 15 et direkte forbud mod etablering af biomassekedler i de decentrale naturgasforsynede områder. Efter § 15 kan kommunalbestyrelsen ved etablering af varme-produktionsanlæg til levering af varme til et fjernvarmenet, der forsynes af et eksisterende decentralt naturgasbaseret kraft-varme-anlæg eller varmeanlæg, kun godkende brændslerne naturgas og mineralsk olie.

Jf. projektbekendtgørelsens § 28 kan Energistyrelsen dispensere fra reglerne i projektbekendtgørelsen, heriblandt fra kravet om god samfundsøkonomi, ved udviklings- og demonstrationsprojekter. En sådan dispensation vurderes dog normalt stadig at være i overensstemmelse med formålsbestemmelsen i lov om varmforsyning, idet den samfundsøkonomiske vurdering af et projekt ikke inkluderer den mulige fremtidige værdi af forsknings- og udviklingsarbejde eller værdien af at demonstrere nye teknologier. Et udviklings- og demonstrationsprojekt som i sig selv er dyrere end en traditionel løsning kan føre til, at den danske varmforsyning som helhed i fremtiden kan blive samfundsøkonomisk bedre.

Den gældende dispensationsbestemmelse i projektbekendtgørelsen tillader imidlertid ikke, at der afvises fra kravet om god samfundsøkonomi med henblik på at forbedre brugerøkonomien på et kollektivt varmforsyningsanlæg. Det vil sige, at der efter gældende ret ikke kan fastlægges regler, der muliggør, at de 35 udvalgte virksomheder med fjernvarmenet bliver forsynet med biomassevarme. Dette vil kræve lovhjemmel.

3.2. Overvejelser

Af energiaftalen af 22. marts 2012 fremgår blandt andet følgende: »For at hjælpe de mindre nødlidende barmarksværker, der kæmper med høje varmepriser, gennemføres ændring af reglerne, således at de 35 kraftvarmeværker med de højeste varmepriser ved dispensationsansøgning kan få lov til at installere en maksimalt 1 MW biomassefyret kedel til ren varmeproduktion.«

Nogle mindre fjernvarmenet, der i dag overvejende bliver forsynet med decentral naturgasbaseret (kraft)varme, har i flere år haft relativt høje varmepriser. Der er gennemført tre statslige hjælpepakker, en støttepulje fra naturgasselskaberne og andre initiativer. To tredjedele af disse fjernvarmenet har fået gennemsnitligt 5,3 mio. kr. i tilskud, dvs. 21.000 kr. per husstand. På trods af den økonomiske støtte har nogle af disse anlæg stadig høje varmepriser.

Brancheorganisationerne Dansk Fjernvarme og Foreningen af Danske Kraftvarmeværker har den 7. september 2011 offentliggjort rapporten »Redningsplan – små dyre naturgasfyrede fjernvarmeværker«. Her fremsættes der konkrete løsningsforslag til de 30 virksomheder med fjernvarmenet, der har de højeste varmepriser ifølge Energitilsynets varmeprisstatistik per 8. december 2010. Hovedkonklusionen i rapporten er, at mindre biomassekedler kombineret med solvarmeanlæg er det vigtigste tiltag til at opnå lavere varmepriser.

Der har været opmærksomhed på, at man ved at tage udgangspunkt i én bestemt dato kan komme frem til en lidt tilfældig liste over de fjernvarmenet, hvor forsyning med biomassebaseret varme fra produktionsanlæg op til 1 MW således vil blive tilladt. Derfor er det besluttet også at se på de fjernvarmenet, der over en længere periode, nemlig i årene 2009, 2010 og 2011, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik, gennemsnitlig har haft de højeste varmepriser. Fordelen ved at anvende en 3-årig periode for udvælgelsen

af fjernvarmenettene er endvidere, at der dermed sker en udjævning af den over- eller underdækning, som et anlæg måtte have, og som skal udlignes i det efterfølgende varmeår.

Det viste sig, at der var stor sammenfald mellem listen over de 30 virksomheder med fjernvarmenet, der havde de højeste priser per 8. december 2010 og listen over de 30 virksomheder med fjernvarmenet, der i gennemsnit havde de højeste priser i perioden 2009-2011. Hvis tiltaget med en biomassekedel på 1 MW også skal gælde for de 30 virksomheder med fjernvarmenet, der i gennemsnit havde de højeste varmepriser i den nævnte periode vil det resultere i, at der kommer 5 ekstra virksomheder på listen udover de 30 anlæg, som de to brancheforeninger har karakteriseret som nødlidende.

Det er derfor besluttet i den energipolitiske aftale, at i alt 35 virksomheder med fjernvarmenet skal tilbydes mulighed for at installere en biomassefyret varmekedel på maksimalt 1 MW. Mindst to af disse fjernvarmenet er i løbet af 2011 og 2012 blevet overtaget af andre virksomheder, som dermed også overtager muligheden for at blive forsynet med biomassebaseret varme fra produktionsanlæg op til 1 MW.

Den eksisterende bemyndigelsesbestemmelse i § 5 i lov om varmforsyning tillader ikke, at der fastsættes regler, der giver de 35 virksomheder med fjernvarmenet mulighed for at anvende biomassebaseret opvarmet vand, når dette ikke er samfundsøkonomisk mest fordelagtigt. Dette på grund af lovens formål i § 1, at den mest samfundsøkonomiske anvendelse af energi fremmes. Derfor ændres bemyndigelsesbestemmelsen i § 5 således, at der under visse forudsætninger ved fastsættelse af regler kan tages hensyn til overordnede samfundsmæssige hensyn, særligt hensynet til lavere forbrugspriser.

3.3. Lovforslagets hovedindhold

§ 5 i lov om varmforsyning foreslås ændret, således at klima-, energi- og bygningsministeren efter forhandling med de kommunale organisationer får adgang til at inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn, herunder hensyn til brugerøkonomi, ved fastsættelse af regler for den kommunale behandling af sager vedrørende etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg eller udførelse af større ændringer i eksisterende anlæg. Det er hensigten at muliggøre, at udvalgte fjernvarmenet kan blive forsynet med biomassevarme og dermed opnå lavere varmepriser.

Med den foreslåede hjemmel vil ministeren kunne ændre regler i projektbekendtgørelsen således, at kommunalbestyrelsen i de decentrale naturgasforsynede områder vil kunne godkende, at der anvendes andre brændsler end naturgas og mineralsk olie til produktion af varme, under forudsætning af, at det pågældende varmeproduktionsanlæg skal levere varme til en af de 35 virksomheder med fjernvarmenet, der har de højeste varmepriser, og som er opremset i bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 1, og at varmeproduktionskapaciteten på biomasse til forsyning af det pågældende net er maksimalt 1 MW.

4. Forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning

4.1. Gældende ret

Byggelovens § 6, stk. 1, giver i dag mulighed for, at der i bygningsreglementet kan fastsættes regler om udførelse og indretning af bebyggelse med hensyn til en lang række forhold, herunder varetagelse af sikkerheds-, brand- og sundhedsmæssige hensyn, udførelse af tekniske installationer, foranstaltninger til modvirkning af unødvendigt energiforbrug og foranstaltninger, der kan medvirke til en rationel drift, vedligeholdelse og fornyelse af bygningsdele og installationer m.v.

Den gældende byggelov giver derimod ikke mulighed for, at der i bygningsreglementet kan fastsættes regler, der forbyder installation af bestemte opvarmningsformer i bebyggelse som f.eks. anvendelse af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning.

Kommunerne har med hjemmel i planloven og lov om varmforsyning i dag mulighed for henholdsvis i lokalplaner eller via godkendelse af et tilslutningsprojekt at stille krav om, at nye bygninger skal tilsluttes

fjernvarme- eller naturgasnettet. Med hjemmel i lov om varmforsyning kan der også gives påbud om tilslutning af eksisterende bygninger til kollektiv forsyning. Et påbud om tilslutningspligt vil dog ikke medføre en aftagepligt. Det betyder, at der i bygninger beliggende i et område med tilslutningspligt til kollektiv forsyning stadig kan installeres oliefyr. Kommunerne har ikke mulighed for at stille krav om, at bygninger samtidig ikke må anvende f.eks. olie til bygningsopvarmning.

4.2. Overvejelser

Parterne bag energiaftalen er enige om, at Danmark skal omstille til en energiforsyning dækket af vedvarende energi. Som et led i denne målsætning, skal anvendelsen af olie og naturgas til bygningsopvarmning gradvist udfases.

Af energiaftalen af 22. marts 2012 fremgår det blandt andet, at: »Parterne er enige om at understøtte udfasning af oliefyr i eksisterende bygninger, da der findes økonomisk rentable alternativer. På den baggrund iværksættes følgende initiativer:

- Fra 2013 indføres et stop for installation af olie- og naturgasfyr i nye bygninger. Der vil være mulighed for undtagelse, hvor der ikke er egnede alternativer til rådighed.
- Parterne er enige om, at det fra 2016 ikke længere skal være muligt at installere oliefyr i eksisterende bygninger i områder med fjernvarme eller naturgas som alternativ, og at det fortsat skal være muligt at installere oliefyr i eksisterende bygninger i områder uden disse alternativer.«

Energiaftalen betyder, at der fra 2013 ikke må installeres olie- eller naturgasfyr i nye bygninger. Disse bygninger vil i stedet skulle opvarmes med et alternativ til olie- eller naturgasfyr. Hvis bygningen ligger i et fjernvarmeområde kan der f.eks. installeres fjernvarme, eller der kan installeres f.eks. varmepumpe eller biomassefyr. Hvis der ikke er egnede alternativer til installation af olie- eller naturgasfyr i en ny bygning, kan bygningsejeren søge kommunen om dispensation fra kravet.

Dispensation kan gives ud fra en konkret vurdering af, om der foreligger forhold, der gør alternativer til olie- eller naturgasfyr uegnede ved det konkrete byggeri. Eksempelvis følgende:

- Grundstørrelse.
- Bygningens placering på grunden.
- Nabohensyn.
- Lokale udbygningsplaner for fjernvarme.
- Bygningens udformning.
- Bygningens påtænkte anvendelse.

Der blev i 2011 opført ca. 11.000 bygninger. Af disse opvarmes ca. 2 pct. med oliefyr og 13. pct. med naturgasfyr. De resterende bygninger opvarmes med f.eks. fjernvarme, biomasse eller varmepumper.

Energiaftalen betyder endvidere, at der fra 2016 ikke må installeres oliefyr i eksisterende bygninger, der ligger i områder med fjernvarme eller individuel naturgasforsyning som alternativ. I forbindelse med udskiftning af et oliefyr i disse bygninger, vil der ligeledes skulle vælges et alternativ til oliefyr.

Lov om varmforsyning giver de enkelte kommunalbestyrelser mulighed for at udlægge områder til kollektiv varmforsyning, dvs. til fjernvarme eller individuel naturgasforsyning. I et område, der er udlagt til kollektiv varmforsyning, kan kommunalbestyrelsen give påbud om tilslutningspligt til den kollektive forsyning efter lov om varmforsyning eller planloven. Lovforslaget ændrer ikke herved. Tilslutningspligt indebærer alene, at en bygningsejer skal bidrage økonomisk til det kollektive varmforsyningsanlæg. Pligten indebærer ikke, at bygningen også skal aftage fjernvarme eller naturgasforsyning. Derfor vil forbuddet mod installation af olie- og naturgasfyr også være relevant i områder med tilslutningspligt til den kollektive varmforsyning. Samtidig med indførelse af forbuddet skal reglerne i medfør af lov om varmforsyning gennemgås for at sikre at disse er i takt med forbudsreglerne.

Forbuddet mod installation af oliefyr i eksisterende bygninger vil efter energiaftalen alene gælde for

bygninger med fjernvarme eller individuel naturgasforsyning som alternativ. Bygninger, som ligger inden for et område, som kommunalbestyrelsen har udlagt til fjernvarme eller individuel naturgasforsyning efter lov om varmforsyning vil som udgangspunkt have fjernvarme henholdsvis naturgas som alternativ. Hvis den kollektive varmforsyning ikke er et reelt alternativ for den pågældende bygning, vil der kunne gives dispensation fra forbuddet. Betingelserne for dispensation vil blive beskrevet nærmere i bygningsreglementet.

Ca. 260.000 eksisterende bygninger opvarmes i dag med oliefyr. Af disse ligger ca. 80.000 i områder, der er udlagt til eller er planlagt udlagt til fjernvarme eller naturgas, og som dermed vil være omfattet af forbud mod installation af oliefyr. De resterende ca. 180.000 bygninger ligger i områder uden fjernvarme eller individuel naturgasforsyning som alternativ og omfattes ikke af forbud mod installation af oliefyr.

Med henblik på implementering af ovenstående skal der tilvejebringes en hjemmelsbestemmelse i byggeloven, som gør det muligt for klima-, energi- og bygningsministeren at fastsætte regler om installation af olie- og naturgasfyr.

Omfattet af den foreslåede hjemmelsbestemmelse er fyr, der anvendes til grundlast og spidslast til bygningsopvarmning og opvarmning af brugsvand. Det er ikke hensigten, at den nye bestemmelse skal omfatte nødstrømsanlæg, der anvender olie eller naturgas.

Bestemmelsen har ikke til hensigt at finde anvendelse ved almindelig vedligeholdelse af oliefyr. Det vil dermed fortsat være muligt at foretage mindre reparationer af et oliefyr, som f.eks. udskiftning af brænderenheden, uden at blive omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen finder dermed alene anvendelse i forbindelse med nyinstallation og omfattende reparationer, hvor f.eks. kedlen udskiftes, således det kan sidestilles med nyinstallation af oliefyr.

Bestemmelsen har endvidere alene til hensigt at finde anvendelse ved fyr, som anvender fossil olie eller naturgas som brændsel.

Den nærmere udmøntning vil ske i bygningsreglementet med ikrafttræden i 2013 for så vidt angår regler om forbud mod installation af olie- og naturgasfyr i nye bygninger og ikrafttræden i 2016 for så vidt angår regler om forbud mod installation af oliefyr i eksisterende bygninger i områder med fjernvarme eller individuel naturgasforsyning som alternativ. Der vil ved udmøntningen i bygningsreglementet blive taget højde for den situation, hvor kommunalbestyrelsen inden bygningsreglementets ikrafttræden har truffet beslutning om, at et område skal forsynes med individuel naturgasforsyning således, at nye bygninger i dette område ikke bliver omfattet af forbuddet.

4.3. Lovforslagets hovedindhold

Byggelovens § 6 foreslås ændret således, at det bliver muligt at fastsætte regler i bygningsreglementet om forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning. Det er hensigten hermed, at bygningsreglementet ændres, så der indføres et forbud mod installation af olie- og naturgasfyr i nye bygninger fra 2013 og mod installation af oliefyr i eksisterende bygninger i områder med fjernvarme eller individuel naturgasforsyning som alternativ fra 2016. Der vil være mulighed for at dispensere fra reglerne, hvis forhold gør alternativer til olie- eller naturgasfyr uegnede ved det konkrete byggeri.

5. Undtagelse af anlæg til forbrænding af farligt affald fra reglerne om et prisloft

5.1. Gældende ret

Virksomheder, som producerer elektricitet ved forbrænding af affald, skal økonomisk hvile i sig selv, jf. § 75, stk. 3, i lov om elforsyning. Efter Energitilsynets praksis skal fordeling af omkostningerne mellem de tre ydelser, el, affald og varme, på disse anlæg ske ved at fratrække elindtægterne fra anlæggets sær-omkostninger til elproduktion samt fællesomkostningerne. De resterende omkostninger fordeles herefter i sær-omkostninger til affaldsbortskaffelse, sær-omkostninger til varmeproduktion og fællesomkostninger

til affald og varme. Fællesomkostningerne skal fordeles via en fordelingsnøgle. Omkostningsfordelingen skal være rimelig og Energitilsynet vil, jf. § 21, stk. 4, i lov om varmemforsyning, have mulighed for at ændre fordelingen, hvis dette ikke er tilfældet. Affaldsforbrændingsanlæg med en el-effekt på mere end 25 MW er desuden underlagt rimelighedskravet i § 75, stk. 2, i lov om elforsyning, som fastlægger, at ejere af kraft-varme-produktionsanlæg ved fastsættelsen af priser og leveringsbetingelser for fjernvarme ikke må udnytte deres stilling til at fordele deres omkostninger på en måde, der må anses for urimelig for fjernvarmeforbrugerne.

Prisen, jf. § 20, stk. 1, i lov om varmemforsyning gælder også affaldsforbrændingsanlæg. Affaldsforbrændingsanlæg er derudover underlagt et prisloft, der fastsættes i medfør af reglerne fastsat af klima-, energi- og bygningsministeren, jf. § 20, stk. 4, 1. pkt. Reguleringen med prislofter og maksimalpriser for affaldsforbrændingsanlæg er fastsat i bekendtgørelse nr. 234 af 23. marts 2006 (prisloftbekendtgørelsen), som er ændret ved bekendtgørelse nr. 713 af 2. juli 2009. Prisloftbekendtgørelsen gælder for affaldsforbrændingsanlæg, der er godkendt til forbrænding af affald efter lov om miljøbeskyttelse.

Efter den nuværende prisloftmodel skal prisloftet afspejle den pris, som varmemforbrugerne alternativt vil kunne få varme leveret til, hvis der ikke var et affaldsforbrændingsanlæg. Princippet for beregningen af prisloftet tager i dag udgangspunkt i, hvordan prisen ville have set ud, hvis der ikke var et affaldsforbrændingsanlæg i den pågældende by, og der i stedet var blevet etableret et varmemproducerende anlæg i overensstemmelse med de energipolitiske retningslinjer. På denne måde opstår der tre prislofter: ét prisloft for affaldsforbrændingsanlæg beliggende i decentrale naturgasforsynede områder, ét for affaldsforbrændingsanlæg beliggende i decentrale områder forsynet med andet end naturgas og ét for anlæg i centralt forsynede områder. Prislofterne fastlægges til gennemsnitsprisen for opvarmet vand produceret på henholdsvis et naturgasbaseret fjernvarmewærk, et biomassebaseret fjernvarmewærk og et centralt kraft-varme-anlæg. Prislofterne beregnes af Energitilsynet og bliver udmeldt årligt i oktober.

Ved vedtagelsen af lov nr. 622 af 11. juni 2010 ændres hjemlen i § 20, stk. 1, 1. pkt., for klima-, energi- og bygningsministeren til at fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. Ved ændringen er det bl.a. tilføjet, at der i reglerne lægges vægt på at understøtte en økonomisk og miljømæssig effektivisering af affaldssektoren og forbrugerbeskyttelse. Efter bemærkningerne til denne lovændring skal den fremtidige model for at fastsætte et prisloft for affaldsvarme opfylde følgende kriterier. Modellen skal a) fremme en økonomisk effektivisering af sektoren, b) indebære fair konkurrencemuligheder mellem affaldsforbrændingsanlæg, c) understøtte miljømæssigt hensigtsmæssige løsninger, og d) tilstræbe at sikre, at varmemforbrugerne alene skal bære de omkostninger, der kan henføres til varmemproduktionen. Energistyrelsen arbejder i samarbejde med Energitilsynet og branchen pt. på udvikling af en ny model med ét prisloft for alle affaldsforbrændingsanlæg, uanset beliggenhed, og hvor prisloftet fastlægges til gennemsnitsprisen for opvarmet vand produceret på et centralt kraft-varme-anlæg.

5.2. Overvejelser

Det vurderes urimeligt, at anlæg, hvis hovedaktivitet er forbrænding af farligt affald, bliver underlagt et prisloft. Disse anlægs omkostninger er nødvendigvis højere end omkostningerne for forbrænding af affald på konventionelle affaldsforbrændingsanlæg samtidig med at anlæggene har en lavere energimæssig effektivitet. Det skyldes, at der stilles specifikke krav til forsvarlig destruktion af farligt affald, at affaldets brændværdi er lav og at rensning af røgen og spildevand fra forbrændingsprocessen er mere krævende. Det gør det svært at holde prisen for udnyttelse af overskudsvarme fra processen for forbrænding af farligt affald under et prisloft, som udgøres af en gennemsnitspris for fremstilling af opvarmet vand eller damp ved forbrænding af brændsler med en høj brændværdi, som f.eks. kul og biomasse, på anlæg, der udelukkende er etableret til at producere energi.

5.3. Lovforslagets hovedindhold

Forslaget fastlægger, at reglerne om et prisloft ikke finder anvendelse på anlæg, der efter regler i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed er godkendt til nyttiggørelse eller bortskaffelse af farligt affald som hovedaktivitet, og der er indrettet og drevet med henblik på hovedsageligt at forbrænde farligt affald. Disse anlæg vil således kunne levere opvarmet vand eller damp til prisen, jf. § 20, stk. 1.

6. Præcisering af prisbestemmelsernes anvendelsesområde

6.1. Gældende ret

Formål i lov om varmforsyning er bl.a. at fremme den mest samfundsøkonomiske, herunder miljøvenlige, anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Lov om varmforsyning gælder generelt kollektive varmforsyningsanlæg. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås efter § 2 i lov om varmforsyning »virksomhed, der driver anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand«. De anlæg, der er omfattet, er: biogas- og brintanlæg, varmfremføringsanlæg (dvs. varmetransmissions- og -distributionsanlæg), varmeproduktionsanlæg, herunder kraft-varme-anlæg med en eleffekt på op til 25 MW, og blokvarmecentraler.

Anlæg, der producerer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas, som bliver anvendt til andre formål end rumopvarmning eller forsyning med varmt brugsvand, er ikke kollektive varmforsyningsanlæg, og er således generelt ikke omfattet af lovens bestemmelser. Procesanlæg, som producerer eller leverer til procesformål, er f.eks. ikke kollektive varmforsyningsanlæg.

Kapitel 4 i lov om varmforsyning, der handler om priser, har imidlertid et særligt anvendelsesområde, som er bredere end anvendelsesområdet for de andre kapitler i lov om varmforsyning. Prisbestemmelsernes anvendelsesområde er fastlagt i § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning. Forpligtelsen om at håndtere en omkostningsbestemt pris gælder efter § 20, stk. 1, for »kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraft-varme-værker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v.«, i tilfældet af »levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas«.

Energitilsynet har ved tilkendegivelse af 23. juni 2010 bestemt, at prisbestemmelsen gælder alle leveringer af opvarmet vand, damp eller gas fra de omfattede virksomheder uanset formålet hermed. Dvs. at såvel levering med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand som levering til andre formål, som i øvrigt ikke falder under lovens anvendelsesområde, skal ske efter reglerne i lovens kapitel 4.

6.2. Overvejelser

Med forslaget ønskes prisbestemmelsernes anvendelsesområde afgrænset til kun at omfatte levering af varme og gas til rumopvarmning og forsyning med varmt brugsvand. Dermed ses prisbestemmelsen i § 20, stk. 1, i sammenhæng med § 1, der fastlægger lovens formål til bl.a. at være »at fremme den mest samfundsøkonomiske, herunder miljøvenlige, anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand«.

Energitilsynet har ved tilkendegivelsen af den 23. juni 2010 fastlagt praksis om, at prisbestemmelserne også gælder levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til andre formål. Samtidig hermed har Energitilsynets sekretariat angivet, at problemstillingen ikke er hensigtsmæssig, og at der skal arbejdes mod en løsning, der skal sikre, at der ikke indføres mere regulering end absolut nødvendigt. Dette er udgangspunktet for forslaget om at begrænse prisbestemmelsernes anvendelsesområde til at omfatte alene levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

6.3. Lovforslagets hovedindhold

Det bliver præciseret, at prisreguleringen gælder levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Levering af varme eller gas til andre formål, f.eks. til procesformål, vil således med forslaget ikke være omfattet af prisbestemmelserne.

7. Administrativ regelforenkling § 23 m

7.1. Gældende ret

Kommuner må, jf. § 23 m, stk. 1, ikke uden tilladelse fra klima-, energi- og bygningsministeren bevare ejerandele i virksomheder, der ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet varmfremføringsanlæg eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder, når der i disse virksomheder påbegyndes væsentlige nye aktiviteter. Aktiviteter, der omfattet af bl.a. forsyningslovene, er, jf. § 23 m, stk. 2, undtaget fra dette krav om ministerens tilladelse for påbegyndelse af væsentlige nye aktiviteter. Geotermiaktiviteter er dog, jf. § 2, stk. 4, ikke omfattet af lov om varmforsyning, når de er reguleret i lov om anvendelse af Danmarks undergrund. Geotermiaktiviteter skal desuden normalt betragtes som væsentlige. Det betyder, at de nævnte virksomheder skal indhente tilladelse for at kunne påbegynde aktiviteter med henblik på udvinding af geotermisk energi.

Når der i virksomheder, der ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet varmfremføringsanlæg eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder, udøves vand- eller spildevandaktiviteter skal disse aktiviteter, jf. § 23 m, stk. 4, være selskabsmæssigt adskilt fra aktiviteterne omfattet af forsyningslovene.

7.2. Overvejelser

§ 23 m i lov om varmforsyning indeholder enkelte krav, som kan gøre det unødigt administrativt belastende for kommunale varmfremføringsanlæg at påbegynde geotermiaktiviteter og for vandselskaber at udnytte energien fra f.eks. behandling af spildevandsslam. Med forslaget skal det blive lettere for et kommunalt fremføringsanlæg at deltage i geotermiaktiviteter og for et vandselskab at udnytte overskudsvarme.

7.3. Lovforslagets hovedindhold

Kommunalt ejede varmfremføringsanlæg vil kunne påbegynde aktiviteter med henblik på udvinding af geotermisk energi uden at indhente klima-, energi og bygningsministerens tilladelse hertil. Forslaget muliggør herudover, at overskudsenergi fra vandselskaber kan udnyttes uden opfyldelse af kravet om selskabsmæssig adskillelse.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner

8.1. Konsekvenser som følge af ændringer i lov om varmforsyning og lov om elforsyning

Det samlede årlige forbrug af biomasse i kraftvarmesektoren udgør i dag ca. 38 PJ. Allerede igangsatte initiativer vil øge anvendelsen af biomasse således, at det samlede forbrug af biomasse til kraftvarmeproduktion i 2020 skønnes at udgøre knap 45 PJ, jf. Energistyrelsens basisfremskrivning af april 2011. Afgiftsfritagelsen af biomasse til værkernes varmeproduktion kan opgøres til ca. 900 mio. kr. i 2020.

Som følge af forslaget til fremme af omstilling til biomasse på centrale kraft-varme-anlæg forventes det, at anvendelse af biomasse i kraftvarmesektoren vil stige fra ca. 45 PJ årligt til ca. 55 PJ årligt i 2020. Under forudsætning af at biomassen anvendes til fuld erstatning af kul til kraftvarmeproduktion,

forventes forslaget at medføre et afgiftsprovenutab på ca. 300 mio. kr. i 2020. Såfremt biomassen delvis anvendes til kondensproduktion af el, vil provenutabet reduceres.

Den del af lovforslaget, der vil muliggøre forsyning af udvalgte fjernvarmenet med biomassebaseret varme fra produktionsanlæg op til MW, vil medføre et afgiftsprovenutab for staten, som andrages at være ca. 30 mio. kr., hvis alle de 35 virksomheder med fjernvarmenet, der er opremset i bemærkninger til forslagets § 1, nr. 1, vælger at omstille til biomasse.

Afgiftsprovenutabet som følge af ændringer i lov om varmforsyning skønnes således i alt at være 330 mio. kr. Tabet vil dækkes via den kommende forsyningssikkerhedsafgift.

Regelændringen vedrørende biomassebaseret varmeproduktion på centrale kraft-varme-værker og udvalgte fjernvarmenet vil medføre meget begrænsede administrative konsekvenser for Energistyrelsen i forbindelse med udarbejdelse af reglerne og vejledning af kommunerne, som afholdes inden for den eksisterende bevillingsmæssige ramme. Desuden vil forslaget vedrørende de centrale kraft-varme-anlæg medføre begrænsede administrative konsekvenser for Energitilsynet, hvor aftaler, jf. § 20, stk. 15, nr. 2, skal anmeldes til for en kontrol af, om forudsætningerne for at måtte fordele afgiftsfordelen frit er overholdt. Konsekvenserne vurderes at være meget begrænsede, idet omstilling til biomasse forventes at kunne blive aktuel på ikke mere end 10 kraft-varme-anlæg. I alt vil det højst kunne dreje sig om 16 anlæg.

Forslagets tekniske ændringer af § 23 m i lov om varmforsyning vil medføre en administrativ regelforenkling for kommunalt ejede fremføringsanlæg, idet kommunen ikke skal indhente en tilladelse for at kunne bevare ejerandele i en virksomhed, der påbegynder aktiviteter med henblik på udvinding af geotermisk energi. Forslaget vil desuden muliggøre, at der kan opnås dispensation således, at vand- og spildevandsaktiviteter ikke skal adskilles selskabsmæssigt fra varmeaktiviteter.

Ændringerne af lov om varmforsyning har ikke nogen økonomiske eller administrative konsekvenser for regioner.

Ændring af prisreguleringen til begrænsning af anvendelsesområdet og undtagelse af anlæg til forbrænding af farligt affald samt ændringen af lov om elforsyning forventes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for staten, regioner eller kommuner.

8.2. Konsekvenser som følge af ændringer i byggeloven

Hjemlen til at fastsætte regler i bygningsreglementet for installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning vurderes at ville have yderst begrænsede negative økonomiske konsekvenser for kommunerne i forbindelse med deres byggesagsbehandling. Ved bl.a. nybyggeri og større ombygninger skal der søges om byggetilladelse hos kommunen, som herefter vil byggesagsbehandle ansøgningen.

Kommunerne er i deres byggesagsbehandling fritaget for byggesagsbehandling af andre forhold end de bebyggelsesregulerende ved byggerier med begrænset kompleksitet (herunder fritliggende enfamiliehuse). Ved disse byggerier skal kommunerne dermed ikke kontrollere f.eks. bygningens opvarmningsform. Ved andet byggeri som f.eks. etageejendomme, institutioner, kontorejendomme m.v. skal kommunen foretage byggesagsbehandling af samtlige forhold i bygningsreglementet, herunder også bygningens opvarmningsform.

Uanset om kommunen udfører byggesagsbehandling eller ej på byggeriet, er det til enhver tid bygnings ejerens ansvar, at byggeloven, og derigennem også bygningsreglementets bestemmelser, efterleves.

Efter gældende regler har kommunerne mulighed for at opkræve gebyr for behandlingen af byggesager og ansøgninger om dispensation fra bygningsreglementets bestemmelser. Kommunerne vil i den forbindelse have mulighed for at tilpasse deres byggesagsgebyrer. Opkrævningen af byggesagsgebyrer skal følge de almindeligt gældende regler om gebyrer.

For så vidt angår kommunerne som bygherrer og bygningsejere vil forslaget ikke medføre negative økonomiske konsekvenser, da kommunerne vil opnå en besparelse i de løbende udgifter til bygningsop-

varmning, som vurderes over tid at kunne tilbagebetale evt. øgede etableringsudgifter til alternativer til bygningsopvarmning med olie- eller naturgasfyr.

Regelændringen vil medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for Energistyrelsen i form af udgifter til vejledning til kommunerne og udarbejdelse af vejledningsmateriale i forbindelse med ændringerne i bygningsreglementet, som afholdes inden for den eksisterende bevillingsmæssige ramme.

Forslag til ændring af byggeloven forventes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne.

9. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det centrale kraft-varme-anlæg og dets varmeanlæger vil kunne fordele afgiftsfordelen frit. Kraft-varme-anlægget vil dermed opnå bedre økonomiske rammer for at investere i biomasseomstillingen. Varmefremføringsanlægget kan ved at afstå noget af afgiftsfordelen påvirke kraft-varme-anlæggets brændselsvalg. Prisen for biomassebaseret varme vil med en fri fordeling af afgiftsfordelen således kunne blive højere end den omkostningsbestemte pris for biomassebaseret varme.

De 35 virksomheder med fjernvarmenet, der er opremset i bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 1, vil kunne blive forsynet af biomassebaserede varmeanlæg op til 1 MW til erstatning af den eksisterende naturgasbaserede forsyning og dermed kunne få nedbragt deres omkostninger. Efter § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning skal afgiftsfordelen komme varmemeforbrugerne til gode. Derfor vil forslaget til ændring af § 5 ikke have økonomiske konsekvenser for produktionsanlæggene. I tilfældet af, at det biomassebaserede produktionsanlæg også producerer varme, der leveres til procesformål, som ikke vil være omfattet af den foreslåede § 20, stk. 1, vil forslaget kunne have positive konsekvenser for erhvervslivet, idet det nedsætter omkostningerne for produktion af varmen.

Forslaget vil medføre en stigning af PSO-tariffen for elforbrugerne. Under forudsætning af, at biomassen anvendes til fuld erstatning af kul til kraftvarmeproduktion, forventes PSO-tariffen forbundet hermed at være ca. 200 mio. kr. i 2020.

Med forslaget vil levering af opvarmet vand, damp og gas bortset fra naturgas til andre formål end rumopvarmning og forsyning med varmt brugsvand ikke længere være omfattet af prisreguleringen. Det betyder, at virksomheder, der f.eks. producerer varme til procesformål eller biogas til transportformål, vil kunne fastsætte deres priser efter markedsvilkår.

Undtagelsen af anlæg til forbrænding af farligt affald fra reglerne om et prisloft for affaldsforbrændingsanlæg vil ikke i sig selv medføre en stigning af de nuværende varmepriser, idet de to anlæg i Danmark, som i dag forbrænder farligt affald som hovedaktivitet, Kommunekemi A/S og Special Waste System A/S, ikke leverer varme til prisloftet, men til prisen, jf. § 20, stk. 1. Kommunekemi A/S har en midlertidig dispensation fra prisloftbekendtgørelsen til 2015 og leverer opvarmet vand og damp til den omkostningsbestemte pris. Special Waste System A/S leverer til substitutionsprisen, som er lavere end prisloftet.

I det omfang kommunerne i anledning af forslaget vedrørende ændring af byggeloven og udmøntning heraf i bygningsreglementet vælger at tilpasse deres byggesagsgebyrer i forhold til eventuel øget byggesagsbehandling af byggesager og behandling af dispensationsansøgninger, vil dette have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i form af øget gebyrbetaling.

Virksomhederne vil opnå en besparelse i de løbende udgifter til bygningsopvarmning, som vurderes over tid at kunne tilbagebetale evt. øgede etableringsudgifter til alternativer til bygningsopvarmning med olie- eller naturgasfyr.

10. Miljømæssige konsekvenser

Med forslaget forventes en stigning i anvendelse af biomasse i kraftvarmesektoren fra ca. 45 PJ årligt til

ca. 55 PJ årligt i 2020. CO₂-fortrængningen ved at skifte fra kul til træpiller er 95.000 ton for 1 PJ, dvs. tiltaget kan, hvis biomasse erstatter kul, isoleret set fortrænge ca. 1 mio. ton CO₂. Da initiativet omfatter energianlæg, der er kvotebelagte, vil forslaget ikke bidrage til opfyldelsen af Danmarks internationale CO₂-reduktionsforpligtelser. Øget biomasseanvendelse på de centrale kraft-varme-anlæg vil dog bidrage til regeringens målsætning om en 40 pct. reduktion i udledningen af drivhusgasser i 2020 sammenlignet med 1990.

Forslaget vil herudover bidrage til Danmarks forpligtelse vedrørende udbygning af vedvarende energi. Initiativet vil således betyde en forøgelse af VE-andelen af det udvidede endelige energiforbrug på ca. 1,2 pct. i 2020 i forhold til hidtidige forventninger.

Forslaget om ændring af § 5 i lov om varmforsyning vedrørende mulighed for forsyning af udvalgte fjernvarmenet med biomassevarme fra anlæg op til 1 MW vurderes ikke at have væsentlige miljømæssige konsekvenser. Forslaget vedrører en meget begrænset mængde biomasse. Forslaget vil føre til erstatning af naturgasbaseret kraftvarme med biomassebaseret varme. Den øgede anvendelse af biomasse vil medføre nedsættelse af CO₂-udledning. Det forventes, at biomassen vil øge VE-procenten med ca. 0,06 procentpoint i 2020. Elproduktionen vil flytte til de store kraft-varme-anlæg, som er kvotebelagt og dermed vil dette ikke medføre øget CO₂-udledning.

Forslaget om ændringen af byggeloven vil bidrage til at sikre, at der for omfattede bygninger vælges et alternativ til olie- eller naturgasfyr. Forslaget vil dermed medføre en mindre lokal luftforurening fra afbrænding af olie eller naturgas. Endvidere vil lovforslaget til ændring af byggeloven medvirke til at nedbringe CO₂-udledning.

11. Administrative konsekvenser for borgerne

Med hensyn til de centrale kraft-varme-anlæg forventes det ikke, at forslaget i sig selv vil medføre, at varmepriserne stiger ved omstilling til biomasse. Priserne for biomassebaseret varme er normalt, på grund af afgiftsfordelen, lavere end priserne for varme produceret på fossile brændsler under forudsætning af at forskellen i de øvrige omkostninger, f.eks. til køb af brændsel, ikke er for stor. De forudsætninger, der er stillet for at den afgiftsmæssige fordel kan fordeles frit, er med til at sikre, at forbrugernes interesser bliver varetaget ved aftaleindgåelse. De øvrige omkostninger skal fortsat indregnes i varmeprisen i overensstemmelse med § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning. Hvis fremføringsanlægget ikke vil indgå en aftale om afgiftsfordelen, forbliver den samlede prisfastsættelse underlagt prisbestemmelserne i kapitel 4.

Forslaget vil medføre en stigning af PSO-tariffen for elforbrugere. Under forudsætning af, at biomassen anvendes til fuld erstatning af kul til kraftvarmeproduktion, forventes PSO-tariffen forbundet hermed at være ca. 200 mio. kr. i 2020.

Formålet med forslag om mulighed for biomasseforsyning af fjernvarmenet udvalgt efter de kriterier, der er nævnt i de almindelige bemærkninger, jf. afsnit 3.2., er at give disse fjernvarmenet mulighed for at reducere varmeprisen. Det forventes således, at forslaget om ændring af § 5 i lov om varmforsyning vil føre til positive økonomiske konsekvenser for borgerne, idet den biomasse, der anvendes til fremstilling af varme ikke er afgiftsbelagt og derfor vil en omstilling – alt andet lige – medføre lavere varmekonsumpriser. Forslaget om ændring af § 5 i lov om varmforsyning har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

For aftagere af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas, som skal anvendes til andre formål end rumopvarmning og forsyning med varmt vand, vil priserne kunne stige, fordi de vil kunne fastsættes efter markedsvilkår.

Undtagelsen af anlæg til forbrænding af farligt affald fra reglerne om et prisloft for affaldsforbrændingsanlæg vil ikke i sig selv medføre en stigning af de nuværende varmepriser, idet de to anlæg i Danmark, som i dag forbrænder farligt affald som hovedaktivitet, Kommunekemi A/S og Special Waste

System A/S, ikke leverer varme til prisloftet, men til prisen, jf. § 20, stk. 1. Kommunekemi A/S har en midlertidig dispensation fra prisloftbekendtgørelsen til 2015 og leverer opvarmet vand og damp til den omkostningsbestemte pris. Special Waste System A/S leverer til substitutionsprisen, som er lavere end prisloftet.

I det omfang kommunerne vælger at tilpasse deres byggesagsgebyrer i forhold til eventuel øget byggesagsbehandling af byggesager og behandling af dispensationsansøgninger, vil dette have økonomiske konsekvenser for borgere i form af øget gebyrbetaling.

Borgerne vil opnå en besparelse i de løbende udgifter til bygningsopvarmning, som vurderes over tid at kunne tilbagebetale evt. øgede etableringsudgifter til alternativer til bygningsopvarmning med olie- eller naturgasfyr.

12. Forholdet til EU-retten

Det foreslås, at klima-, energi og bygningsministeren gives hjemmel til at fastsætte regler om forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning. Bestemmelsen vil senere blive udmøntet i en bekendtgørelse (bygningsreglementet). Ved udfærdigelsen af bekendtgørelsen vil det skulle overvejes, om der skal ske notifikation hos Kommissionen efter den særlige informationsprocedure for indberetning af oplysninger om tekniske forskrifter.

13. Høring

Lovforslaget er den 13. april 2012 sendt i høring hos:

3F Fagligt Fælles Forbund, Autoriserede Kølefirmaers Brancheforening, Aalborg Portland A/S, Advokatrådet – Advokatsamfundet, Altinex Oil Denmark A/S, Akademisk Arkitektforening, Affald Danmark, Autoriserede Kølefirmaers Brancheforening, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Boligselskabernes Landsforening, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Branchen Forbrugerelektronik, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, Center for Energibesparelser CO-industri, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danish Offshore Industry (Esben Mortensen), Danish Operators, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danmarks Vindmølleforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Energi, Dansk Energibranche forening (DEBRA), Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Geotermi Aps, Dansk Standard, A/S Dansk Shell, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Dansk Ventilation, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Regioner, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), Datatilsynet, De Grønne, DELTA Dansk Elektronik, Det økologiske Råd, DI ITEK, DI – Organisation for erhvervslivet, DONG Energy A/S, Dong E&P, DS Håndværk & Industri, DTU – Afdelingen for myndighedsbetjening, Ejendomsforeningen Danmark, Energi- og olieforum.dk, Energiforbrugeren, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energitilsynet, Energitjenesten, E. ON Danmark A/S, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen for Slutbrugere af Energi, Foreningen af Varmepumpefabrikanter i Danmark, Frederiksberg Kommune, Frie Elforbrugere, FSR Danske revisorer, Greenpeace, GTS (Godkendt Teknologisk service), Hess ApS, HMN Naturgas I/S, Håndværksrådet, Indukraft Sekretariatet c/o Dansk Industri, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, IT-Branchen, Kalk og Teglværksforeningen, KOOPERATIONEN, KTO - Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, KL (Kommunernes Landsforening), Københavns Kommune, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), LCA Center, Landsbygge-

fonden, Mærskolie og Gas AS, Naturgas Fyn, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Realkreditforeningen, Reel Energi Oplysning (REO), RenoSam, Risø (DTU), Statens Byggeforsknings Institut, Statoil A/S, Statoil Gazelle A/S, Tekniq, Teknologisk Institut, Telekommunikationsindustrien, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, VedvarendeEnergi, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Vindmølleindustrien, WWF Verdensnaturfonden, Østkraft, Aalborg Universitet.

14. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner	Ingen.	Forslaget om biomasseanvendelse på centrale kraft-varme-anlæg og udvalgte fjernvarmenet vil medføre et mistet afgiftsprovenu på ca. 330 mio. kr. Forslaget vil have begrænsede konsekvenser for Energistyrelsen i forbindelse med øget vejledning til kommunerne. Forslaget om biomasseanvendelse på centrale kraft-varme-anlæg vil desuden have begrænsede konsekvenser for Energitilsynet i forbindelse med kontrol af aftalerne for fordeling af afgiftsfordelen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Positive konsekvenser, idet omkostninger for produktion af opvarmet vand eller damp som følge af forslaget om biomasseanvendelse på de centrale kraft-varme-anlæg og udvalgte fjernvarmenet vil nedsættes.	Forslaget om indførelse af hjemmel til fastsættelse af regler om forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning kan medføre begrænsede stigninger i kommunernes byggesagsgebyrer.
Miljømæssige konsekvenser	Reduktion af udledninger på 1 mio. tons CO ₂ , forøgelse af VE-procenten med ca. 1,2 pct. point i 2020. Hovedparten af biomasse-omstillingen pga lovforslaget forventes at ske på energianlæg, der er kvotebelagte. Forslaget har derfor ikke effekt på opfyldelsen af Danmarks internationale reduktionsforpligtelser. Øget biomasseanvendelse på de centrale kraft-varme-anlæg vil	Ingen

	dog bidrage til regeringens målsætning om en 40 pct. reduktion i udledningen af drivhusgasser i 2020 sammenlignet med 1990. Forslaget om ændringen af bygge-loven vil medføre en mindre lokal luftforurening fra afbrænding af olie eller naturgas. Endvidere vil lovforslaget medvirke til at nedbringe CO ₂ -udledning.	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Forslaget om biomasseanvendelse på de centrale kraft-varme-anlæg vil medføre en stigning af PSO-tariffen med ca. 200 mio. kr. i 2020. Forslaget om indførelse af hjemmel til fastsættelse af regler for installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning kan medføre begrænsede stigninger i kommunernes byggesagsgebyrer.
Forholdet til EU-retten	Det foreslås, at ministeren gives hjemmel til at fastsætte regler om forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning. Bestemmelsen vil senere blive udmøntet i en bekendtgørelse (bygningsreglementet). Ved udfærdigelsen af bekendtgørelsen vil det skulle overvejes, om der skal ske notifikation hos Kommissionen efter den særlige informationsprocedure for indberetning af oplysninger om tekniske forskrifter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

(§ 5, stk. 2)

Med forslaget skal klima-, energi- og bygningsministeren, jf. § 5, stk. 2, efter forhandling med de kommunale organisationer, fastlægge regler om anvendelse af brændsler, som vil gælde for den kommunale behandling af sager vedrørende etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg eller udførelse af større ændringer i eksisterende anlæg. Fastsættelse af reglerne skal ske med inddragelse af overordnede samfundsmæssige hensyn, herunder hensyn til brugerøkonomi. Dette skal ske under visse betingelser, som er nævnt i § 5, stk. 2, nr. 1-3.

For det første skal det pågældende varmeproduktionsanlæg levere opvarmet vand til et fremføringsanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 2 (et fjernvarmenet). For det andet skal fremføringsanlægget drives af en virksomhed, hvis varmepris er blandt de 30 højeste per 8. december 2010, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik, eller blandt de 30 højeste i gennemsnit, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik over årene 2009, 2010 og 2011. For det tredje skal de produktionsanlæg, der leverer biomassebaseret opvarmet vand til

fremføringsanlægget, sammenlagt ikke levere mere end et anlæg, der har en kapacitet på maksimalt 1 MW, kan levere.

Baggrunden herfor er beslutningen i den energipolitiske aftale af 22. marts 2012, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 3.2., hvorefter det vil blive muligt at etablere en biomassefyret kedel på maksimalt 1 MW til forsyning af i alt 35 udvalgte virksomheder, der driver fjernvarmenet. Ordlyden af § 5, stk. 2, muliggøre også, at forsyningen af de udvalgte fjernvarmenet sker ved levering af biomassebaseret varme fra et eksisterende produktionsanlæg. Hvis eksisterende produktionsanlæg kan anvendes til at forsyne nettet med biomassevarme, vil det normalt være samfundsøkonomisk mere fornuftigt end at etablere et nyt anlæg. På denne måde vil det således være muligt at udnytte varme fra procesanlæg, f.eks. anlæg til korntørring, som normalt kun bruges enkelte måneder om året. Fordi der vil skulle anvendes ekstra brændsel til forsyning af fjernvarmenettet, kan forsyning fra disse anlæg ikke kvalificeres som udnyttelse af overskudsvarme, som normalt ikke er omfattet af forbuddet i projektbekendtgørelsens § 15.

Ovenstående medfører, at et fjernvarmenet ikke behøver selv at producere biomassebaseret varme, men kan vælge at købe den fra en eller flere eksterne leverandører. Der kan således være flere biomassebaserede produktionsanlæg, der leverer til nettet. Såfremt fjernvarmeforsyningen aftager biomassebaseret fjernvarme fra en eller flere eksterne produktionsanlæg eller såvel aftager varme fra andre som producerer selv, kan den samlede mængde biomassebaseret opvarmet vand, som nettet bliver forsynet med, ikke overstige det kvantum, som en 1 MW biomassekedel kan producere. § 5, stk. 2, giver dog ikke mulighed for, at de udvalgte fjernvarmenet etablerer en biomassekedel med en kapacitet på mere end 1 MW.

Ændringen er begunstigende for de pågældende virksomheder med fjernvarmenet, idet de får mulighed for at blive forsynet med biomassebaseret varme, som kan nedsætte deres omkostninger på grund af afgiftsfordelen. Der er ikke nogen krav om omstilling til biomasse. De pågældende fjernvarmenet kan fortsat anvende naturgasbaseret varme. Forslaget vil også være begunstigende for de forbrugere, der er tilsluttet nettene, idet prisen er en omkostningsbestemt pris og nedsættelse af omkostningerne vil således medføre lavere varmepriser – alt andet lige.

De kriterier, der er anvendt til udvælgelsen af de 35 nødlidende virksomheder med fjernvarmenet, og som i videst muligt omfang kan forebygge, at antallet varierer i forhold til opgørelsestidspunkt, og kriteriernes fordele er nævnt under almindelige bemærkninger, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.

Energiaftalen af 22. marts 2012 henviser til en mulighed for de udvalgte fjernvarmenet for at få dispensation. § 5, stk. 2, vil dog også kunne anvendes til at undtage de udvalgte fjernvarmenet direkte fra kravet i projektbekendtgørelsens § 6 om god samfundsøkonomi og forbuddet i projektbekendtgørelsens § 15 mod etablering af biomassebaserede varmeproduktionsanlæg. Ved at undtage fjernvarmenettene fra de pågældende bestemmelser frem for at lade dem søge om dispensation opnås samme formål med en mindre administrativ belastning for nettene.

Forslaget til § 5, stk. 2, vil således skulle sikre, at der i medfør af § 5, stk. 1, fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen kan godkende, at der anvendes andre brændsler end naturgas eller mineralsk olie på ren varmeproducerende anlæg, der skal levere varme til et fjernvarmenet, der forsynes af et eksisterende decentralt naturgasbaseret kraft-varme- eller varmeanlæg, såfremt produktionskapaciteten for biomassevarme til nettet er maksimalt 1 MW og det pågældende anlæg leverer varme til et fjernvarmenet, der drives af en virksomhed, hvis varmepriser er blandt de 30 højeste per 8. december 2010, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik, eller blandt de 30 højeste i gennemsnit, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik over årene 2009, 2010 og 2011. Hvis forsyning af nettet skal ske ved levering af biomassevarme fra eksisterende eksterne anlæg, må disse anlæg og evt. nettets eget anlæg, sammenlagt ikke levere mere varme end et anlæg med en kapacitet på 1 MW kan levere. Kommunalbestyrelsen vil dog ikke kunne godkende, at produktionskapaciteten for biomassevarme på selve fjernvarmenettet bliver mere end 1 MW.

Der vil være i alt 35 virksomheder, der driver fremføringsanlæg, der enten er blandt de 30 med de

højeste priser per 8. december 2010 eller er blandt de 30 med de højeste gennemsnitlige priser i perioden 2009-2011. Der er tale om følgende virksomheder:

Hjortekær, Østermarie Fjernvarmenet, Veddum-Skelund-Visborg Kraftvarmeværk, Skævinge Kommunes Fjernvarmeforsyning, Kelleris Hegn, Slagslunde Fjernvarme, Meløse-St. Lyngby Energiselskab, Hvalpsund Kraftvarmeværk, Gassum-Hvidsten Kraftvarmeværk, Gørløse Fjernvarme, Ørslev-Terslev Kraftvarmeforsyning, Sandved-Tornemark Kraftvarmeværk, Blenstrup Kraftvarmeværk, Brøns Kraftvarme, Hyllinge-Menstrup Kraftvarme, Ådum Kraftvarmeværk, Ulbjerg Kraftvarme, Sdr. Herreds Kraftvarmeværker, Rostrup Kraftvarmeværk, Annebergparken, Sønderholm Varmeværk, Møllerup Kraftvarme, Oue Kraftvarmeværk, Hvam Gl. Hvam Kraftvarmeværk, Præstbro Kraftvarmeværk, Præstø Fjernvarme, Rejsby Kraftvarme, Ellidshøj-Ferslev Kraftvarmeværk, Øster Hurup Kraftvarme, Ejlsing Fjernvarmeforsyning, Astrup Kraftvarmeværk, Øland Kraftvarmeværk, Lendum Kraftvarmeværk, Mørkøv Kraftvarmeværk og Thorshøj Kraftvarmeværk.

Kommunalbestyrelsen kan godkende levering af biomassevarme til fjernvarmenet, der drives af en af de ovennævnte virksomheder, men kravet om maksimumkapaciteten på 1 MW gælder det fysiske fjernvarmenet. Hvis en af ovennævnte virksomheder således driver flere fremføringsanlæg, der fysisk ikke er forbundne med hinanden, kan disse anlæg hvert for sig etablere et biomassebaseret produktionsanlæg op til 1 MW per fremføringsanlæg. Det gælder dog kun fremføringsanlæg, hvis priser er indgået i de prisstatistikker, som har dannet grundlag for udvælgelsen af virksomhederne.

I alt 35 virksomheder vil kunne blive undtaget fra reglerne i projektbekendtgørelsen for at kunne få godkendt levering af biomassevarme til deres fjernvarmenet, såfremt disse nets priser er indgået i de prisstatistikker, som har dannet grundlag for udvælgelsen af virksomhederne. Afgørende er, at disse nets omkostninger og dermed deres varmepriser kan nedsættes som følge af afgiftsfordelen ved brændselsskift fra fossile brændsler til biomasse. Hvis en af de ovennævnte virksomheder således i mellemtiden er overtaget af en anden virksomhed, vil denne virksomhed kunne få mulighed for at blive undtaget i stedet for den virksomhed, der tidligere drev nettene.

Ordningen vil blive evalueret inden udgangen af 2014.

Til nr. 2

(§ 20, stk. 1)

Med forslaget ændres for det første prisbestemmelsernes anvendelsesområde, som det er blevet fortolket af Energitilsynet ved tilkendegivelse af 23. juni 2010. Herved har Energitilsynet fastlagt, at prisbestemmelserne i lov om varmeforsyning finder anvendelse på alle leveringer af opvarmet vand, damp eller gas til det indenlandske marked. Prisbestemmelsernes anvendelsesområde er fastlagt i § 20, stk. 1.

Energitilsynet har tilkendegivet, at lovgrundlaget omkring prisbestemmelsernes anvendelsesområde er uklart, samtidig hermed har der været konkrete sager om procesvarme, hvor prisbestemmelserne har fundet anvendelse. Derfor finder Energitilsynet, at procesvarme i medfør af praksis er omfattet af prisbestemmelserne. Energitilsynet konkluderer imidlertid, at det er relevant at præcisere prisbestemmelsernes anvendelsesområde, idet lovgrundlaget ikke er klart. Ved præciseringen bør målsætningen efter Energitilsynets vurdering være, at der ikke indføres mere regulering end absolut nødvendigt.

Forslaget tager udgangspunkt i Energitilsynets tilkendegivelse, og ændrer § 20, stk. 1, således, at prisbestemmelsernes anvendelsesområde bliver begrænset til levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til det indenlandske marked med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Prisbestemmelsernes anvendelsesområde skal således ses i sammenhæng med lovens formålsbestemmelse, som er fastlagt i § 1, hvoraf det fremgår, at lovens formål bl.a. er »at fremme

den mest samfundsøkonomiske, herunder miljøvenlige, anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand«.

Levering til procesformål eller andre formål, som ikke i øvrigt er omfattet af loven, er således heller ikke omfattet af prisbestemmelserne i kapitel 4 i lov om varmforsyning.

§ 20, stk. 1, indeholder anvendelsesområdet for bestemmelserne i kapitel 4. Når levering af en ydelse ikke er omfattet af § 20, stk. 1, er den således heller ikke omfattet af de øvrige bestemmelser i kapitel 4.

For det andet understreger ændringen i § 20, stk. 1, at prisreguleringen alene gælder levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til de nævnte formål. Når en virksomhed omfattet af § 20, stk. 1, også leverer til andre formål eller leverer helt andre ydelser, f.eks. el eller affaldsbortskaffelse, er disse ydelser ikke underlagt prisreguleringen i stk. 1.

Prisreguleringen for opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand indebærer, at aktiviteter vedrørende levering af varme og gas til disse formål holdes regnskabsmæssigt adskilt fra eventuelle andre aktiviteter således, at der kan holdes tilsyn med, at der kun er indregnet nødvendige omkostninger i prisen. Energitilsynet kan dog træffe afgørelse om, at virksomheder omfattet af § 20, stk. 1, ikke holder aktiviteter vedrørende levering af varme og gas til de nævnte formål regnskabsmæssigt adskilt fra de andre aktiviteter under forudsætning af, at indtægterne fra de andre ydelser anvendes til at nedsætte prisen for varme eller gas til rumopvarmning og varmt brugsvand. På denne måde kan kommunalt eller forbrugerejede værker, der alligevel ikke vil være interesserede i at optjene profit, slippe for den administrative byrde, en regnskabsmæssig adskillelse af aktiviteter medfører.

Hvis levering af opvarmet vand, damp eller gas til f.eks. procesformål sker med det formål at indtjene overskud til virksomheden ejere, må denne aktivitet som minimum holdes regnskabsmæssigt adskilt fra levering af varme eller gas til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. På anlæg, der f.eks. leverer både varme, der er omfattet af § 20, stk. 1, og procesvarme, betyder en sådan regnskabsmæssig adskillelse konkret, at omkostninger til produktionen skal fordeles mellem procesvarme og varme omfattet af stk. 1. I så fald skal der for fordeling af fællesomkostninger anvendes fordelingsnøgler, f.eks. med udgangspunkt i fordelingen af varmemængden til henholdsvis rum- og procesvarme. Energitilsynet vil have kompetence til at vurdere, om omkostningsfordelingen mellem rum- og procesvarme må anses for rimelig.

Hvis gas bortset fra naturgas produceres for at blive anvendt til at fremstille opvarmet vand eller damp med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, f.eks. som brændsel i et kraft-varme-anlæg, er denne gaslevering omfattet af § 20, stk. 1.

Ordene »Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer« er ikke videreført i den nyaffattede § 20, stk. 1. I stedet for henvises der i slutning af bestemmelsen til § 20 a.

Til nr. 3

(§ 20, stk. 4)

§ 20, stk. 4, indeholder en bemyndigelse for klima-, energi- og bygningsministeren om at fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. Forslagets formål er at undtage anlæg til forbrænding af farligt affald fra reglerne om et prisloft. Dertil fastlægges det i § 20, stk. 4, at reglerne om et prisloft ikke finder anvendelse på anlæg, der efter regler i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed er godkendt til nyttiggørelse eller bortskaffelse af farligt affald som hovedaktivitet, og der er indrettet og drevet med henblik på hovedsageligt at forbrænde farligt affald. Anlæg til forbrænding af farligt affald vil således fremover kunne levere opvarmet vand eller damp til prisen, jf.

§ 20, stk. 1. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår et anlæg kan betragtes som indrettet og drevet med henblik på hovedsageligt at forbrænde farligt affald.

Bekendtgørelse nr. 1415 af 12. december 2011 om affald (affaldsbekendtgørelsen) definerer begrebet farligt affald. Herved forstås, jf. affaldsbekendtgørelsens § 3, nr. 23: »Affald, som er opført på og markeret som farligt affald på listen over affald i bilag 2, og som udviser én eller flere af de farlige egenskaber, som er angivet i bilag 4. Som farligt affald anses endvidere affald, som udviser egenskaber, som er angivet i bilag 4.«

Det vurderes urimeligt, at anlæg, hvis hovedaktivitet er forbrænding af farligt affald, bliver underlagt et prisloft. Disse anlægs omkostninger er nødvendigvis højere end omkostningerne for forbrænding af affald på konventionelle affaldsforbrændingsanlæg, samtidig med at anlæggene har en lavere energimæssig effektivitet. Det skyldes, at der stilles specifikke krav til forsvarlig destruktion af farligt affald, at affaldets brændværdi er lav, og at rensning af røgen og spildevandet fra forbrændingsprocessen er mere krævende.

For det første vil miljøkravene for anlæg, der som hovedaktivitet forbrænder farligt affald, medføre større investeringer.

Forbrænding af farligt affald kræver investering i forskellige støtteanlæg til forbehandling af affaldet og for at holde de forskellige affaldsfraktioner adskilt. Desuden vil nogle affaldskategorier, såsom klinisk risikoaffald, kræve et særligt indfyringsarrangement. Derudover vil forbrænding af store mængder farligt affald kræve et højtemperaturanlæg. Forbrændingen af nogle farlige affaldsstoffer, f.eks. PCB, skal ske ved 1.100 grader, hvorimod anlæg, der forbrænder dagrenovation, kan gøre det ved en temperatur på 850 grader. Forbrænding af farligt affald kræver således en rotéovn, som sikrer en længere forbrændingsproces til destruktion af de farlige affaldsstoffer, og som er god til flydende affald. I en almindelig risteovn vil forbrændingen være for kortvarig til destruktion af farligt affald, og en risteovn er derudover uegnet til forbrænding af flydende affald. Rotéovnen skal desuden til beskyttelse af anlægget indvendigt mures med specielle mursten, der kan klare de høje temperaturer og de aggressive affaldsfraktioner. Disse mursten skal skiftes jævnligt med øgede omkostninger til følge.

For det andet har dele af det affald, der kvalificeres som farligt affald, en lav brændværdi. Der er f.eks. tale om smittefarligt affald fra sygehuse, såsom blodposser, og behandling af spildevand, der indeholder farlige stoffer. Brændværdien af det affald, der forbrændes på anlæg til forbrænding af farligt affald, vil således generelt ligge i den lave ende sammenlignet med brændværdien af det affald, der forbrændes på konventionelle anlæg.

De specifikke krav til anlægget og affaldets lave brændværdi medfører, at anlæg til forbrænding af farligt affald generelt har en lavere energimæssig effektivitet. En rotéovn er velegnet til destruktion af farligt affald, men i forhold til et riste anlæg er den energimæssigt mindre effektiv. Desuden vil anlægget på grund af korrosionsrisikoen, som er større ved forbrænding af farligt affald, ikke kunne køre med så høj damptemperatur og -tryk. Dette medfører ringere effektivitet i turbineanlægget. Støtteanlæggene bruger desuden meget el således, at der er et stort internt energiforbrug. Det betyder desuden, at en del af den producerende el går tabt som indtægtskilde.

For det tredje er anlæg til forbrænding af farligt affald underlagt samme emissionskrav som konventionelle forbrændingsanlæg, men røgen og spildevandet fra forbrænding af farligt affald er mere forurenede end fra forbrænding af almindeligt affald. Derfor vil rensning af røgen og spildevandet være mere krævende. Desuden gælder der for anlæg med forbrænding af farligt affald som hovedaktivitet skrappe krav til dokumentation af overholdelse af kravene til emissionerne i luft og vand over for myndighederne end for anlæg, som alene forbrænder farligt affald som biaktivitet.

Af de tre nævnte grunde er det for anlæg, hvis hovedaktivitet er forbrænding af farligt affald, svært at holde prisen for udnyttelse af overskudsvarme under et prisloft, når dette beregnes som en gennemsnitspris for fremstilling af opvarmet vand eller damp ved forbrænding af brændsler med høj brændværdi,

som f.eks. kul og biomasse på anlæg, der udelukkende er etableret til at producere energi. Risikoen for at prisen ikke kan holdes under prisloftet bliver større, når modellen med ét prisloft for alle affaldsforbrændingsanlæg, som bliver baseret på prisen for opvarmet vand fra de store højeffektive centrale kraft-varme-anlæg, bliver udmøntet i prisloftbekendtgørelsen.

Alene anlæg, der efter regler i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed er godkendt til nyttiggørelse eller bortskaffelse af farligt affald som hovedaktivitet, og der er indrettet og drevet med henblik på hovedsageligt at forbrænde farligt affald, undtages fra reglerne om et prisloft for levering af opvarmet vand eller damp. Ministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, hvornår et anlæg kan betragtes som indrettet og drevet med henblik på hovedsageligt af forbrænde farligt affald.

Konventionelle affaldsforbrændingsanlæg kan efter lov om miljøbeskyttelse blive godkendt til at forbrænde udvalgte fraktioner af farligt affald, dvs. som biaktivitet. Disse anlæg vil ikke have forbrænding af farligt affald som hovedaktivitet og vil dermed ikke være undtaget fra reglerne om et prisloft i medfør af lov om varmforsyning. Konventionelle affaldsforbrændingsanlæg, der er godkendt til at forbrænde udvalgte fraktioner af farligt affald som biaktivitet, vil normalt ikke være specifikt indrettet til forbrænding af farligt affald og vil således ikke kunne forbrænde store mængder uden at overskride kravene efter lov om miljøbeskyttelse. På disse anlæg er der således ikke foretaget de nødvendige investeringer for at kunne modtage aggressive affaldsfraktioner i store mængder, som bl.a. medfører de høje omkostninger på anlæg, hvis hovedaktivitet er forbrænding af farligt affald. Konventionelle affaldsforbrændingsanlæg, der også forbrænder farligt affald, men ikke som hovedaktivitet, vil således fortsat være omfattet af reglerne om et prisloft for levering af opvarmet vand eller damp.

Til nr. 4

(§ 20, stk. 15 og 16)

Forslaget muliggør, at de centrale kraft-varme-anlæg og deres varmeaftagere under visse forudsætninger kan aftale en fordeling af afgiftsfordelen ved anvendelse af biomasse i forhold til fossile brændsler, og hvor § 20, stk. 1, ikke finder anvendelse på denne fordeling. Dertil fastlægges det i stk. 15, at stk. 1 under visse forudsætninger ikke gælder indregning af afgiftsfordelen ved anvendelse af biomasse i forhold til fossile brændsler i prisen for levering af opvarmet vand eller damp fra et centralt kraft-varme-anlæg.

De centrale kraft-varme-anlæg bliver i medfør af § 10, stk. 6, i lov om elforsyning opsummeret i § 12 i bekendtgørelse nr. 493 af 12. juni 2003 om betingelser og procedurer for meddelelse af tilladelse til etablering af nye elproduktionsanlæg samt væsentlige ændringer i bestående anlæg.

Ved afgiftsfordelen forstås forskellen i summen af alle afgifter, herunder energiafgifter og forsynings-sikkerhedsafgift, for opvarmet vand eller damp, der produceres på basis af fossile brændsler i forhold til summen af afgifter for opvarmet vand eller damp, der produceres på biomasse.

§ 20, stk. 15, fastlægger, at § 20, stk. 1, ikke gælder for fordeling af afgiftsfordelen, når visse forudsætninger herfor er opfyldt. For det første kan et centralt kraft-varme-anlæg og dets varmeaftager kun benytte sig af muligheden for selv at bestemme, hvordan afgiftsfordelen fordeles, når der er tale om levering af biomassebaseret opvarmet vand eller damp til et kollektivt varmforsyningsanlæg. For det andet skal prisfastsættelsen i så fald ske på grundlag af en aftale mellem kraft-varme-anlægget og det kollektive varmforsyningsanlæg. For det tredje kan muligheden kun benyttes, når varmen leveres til et kollektivt varmforsyningsanlæg, der på tidspunktet for aftaleindgåelse er ejet af en eller flere kommuner, af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet det pågældende anlæg, eller af kommuner og forbrugere i forening.

Når der indgås en aftale om fordeling af afgiftsfordelen, skal denne, jf. den foreslåede § 20, stk. 16, forelægges Energitilsynet for en kontrol af, at forudsætningerne er opfyldt.

Forslaget skal give incitament til udskiftning af fossile brændsler med biomasse på de centrale kraft-varme-anlæg. Derfor kan stk. 1 i forhold til afgiftsfordelingen kun fraviges ved levering af opvarmet vand eller damp, der er produceret på biomasse.

Ved kravet om, at prisfastsættelsen skal ske på grundlag af en aftale mellem parterne sikres det, at varmeaftageren er med i beslutningen om, at muligheden for at bestemme fordelingen af afgiftsfordelen ved aftale, udnyttes. Herved lægges der vægt på, at det kan være til gavn for varmeaftageren at kunne påvirke kraft-varme-anlæggets anvendelse af biomasse og at kunne købe varme baseret på vedvarende energikilder, f.eks. med henblik på opnåelse af en grøn profil.

Varmeaftageren vil typisk være et varmefremføringsanlæg, dvs. et varmetransmissions- eller -distributionsanlæg. Ved at kræve, at varmefremføringsanlægget er kommunalt eller forbrugerejet, sikres det, at forbrugernes interesser bliver varetaget ved aftaleindgåelse. Kravet om, at muligheden for at fordele afgiftsfordelen frit kun kan benyttes ved levering til et kollektivt varmforsyningsanlæg betyder, at videredistribution af opvarmet vand eller damp, som er købt efter en aftale, jf. stk. 15, er omfattet af prisbestemmelserne i kapitel 4. Det vil sige, at varmen skal videredistribueres efter reguleringen for indregning af omkostninger i prisen, jf. stk. 1, herunder Energitilsynets praksis om en substitutionspris. Substitutionsprisen er den pris, som et varmefremføringsanlæg alternativt kan få varmen til hos en anden leverandør eller ved at producere selv.

§ 20, stk. 15, nr. 3, indeholder kravet om, at det kollektive varmforsyningsanlæg, som det centrale anlæg leverer til, er »ejet af en eller flere kommuner, af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet det pågældende anlæg, eller af kommuner og forbrugere i forening«. Samme formulering anvendes i § 23 g i lov om varmforsyning. Begrebet ”kommuner” i forbrugerbeskyttelsesbestemmelserne i lov om varmforsyning kan efter Energistyrelsens praksis omfatte både en kommunal forsyningsgren og et kommunalt ejet forsyningsselskab. Kommunerens indflydelse på anlægget skal efter gældende praksis dog være usvækket. Derfor skal der være tale om et selskab, der er 100 pct. kommunalt ejet. Det betyder, at § 20, stk. 15, ikke vil kunne finde anvendelse, hvis et selskab er delvis ejet af andre end kommuner eller de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet det pågældende anlæg.

Forudsætningen om, at det kollektive varmforsyningsanlæg, som det centrale kraft-varme-anlæg leverer den biomassebaserede varme til, er kommunalt eller forbrugerejet, gælder kun på tidspunktet for aftaleindgåelse. Det er afgørende, at der tages hensyn til forbrugernes interesser ved aftaleindgåelse. Derefter vil det ikke længere være relevant om det anlæg, som det centrale kraft-varme-anlæg leverer til, er kommunalt eller forbrugerejet. Hvis anlægget inden for aftalens udløb skifter ejer, og som følge deraf ikke længere er kommunalt eller forbrugerejet, vil dette således ikke have konsekvenser for den eksisterende aftale. Det vil dog ikke være muligt for den nye ejer at ændre den eksisterende aftale eller indgå en ny aftale med det centrale kraft-varme-anlæg.

Muligheden for at aftale en fordeling af afgiftsfordelen, som ikke nødvendigvis er i overensstemmelse med § 20, stk. 1, er ikke forbeholdt centrale kraft-varme-anlæg, som er 100 pct. omstillet til biomasse. Også kombi-anlæg, dvs. anlæg, der kan producere opvarmet vand eller damp på såvel fossile brændsler som biomasse, kan aftale prisen med varmeaftageren for den biomassebaserede andel af varmen. Når prisfastsættelsen på et kombi-anlæg sker efter en aftale, jf. stk. § 20, stk. 15, betragtes det som en nødvendig omkostning at anvende biomasse, hvis aftalen muliggør det, også hvis omkostningerne forbundet med at anvende et andet brændsel er lavere.

Når parterne indgår en aftale, skal denne forelægges Energitilsynet. Energitilsynets kontrollerer, jf. § 20, stk. 16, alene om forudsætningerne, jf. stk. 15, for at måtte fordele afgiftsfordelen frit er opfyldt. Energi- styrelsens kontrol vedrører således ikke selve aftalens indhold.

Bestemmelserne i kapitel 4 om priser vil fortsat være gældende for de dele af aftalen, jf. § 20, stk. 15, nr. 2, som ikke vedrører fordeling af afgiftsfordelen. Der henvises til bemærkningerne til nr.

8. Hvis parterne ikke ønsker at fordele afgiftsfordelen uden at stk. 1 gælder for denne fordeling, vil prisbestemmelserne fortsat være gældende for den samlede prisfastsættelse.

Ligesom ved anmeldelse af tariffer, omkostningsfordeling og andre leveringsbetingelser, jf. § 21, stk. 1, skal forelæggelse af en aftale, jf. § 20, stk. 15, nr. 2, ske efter regler fastsat af Energitilsynet. § 20, stk. 16, giver Energitilsynet bemyndigelse til at fastsætte regler om formen for forelæggelse og om, at forelæggelsen skal ske elektronisk. Elektronisk anmeldelse har tydelige fordele med hensyn til offentliggørelse og analysemuligheder. Det forventes desuden, at elektronisk anmeldelse på længere sigt vil nedbringe virksomhedernes administrative belastning. Kravet er ikke særligt indgribende, da den kun vil gælde virksomheder og ikke fysiske personer. Desuden kan Energitilsynet fastsætte regler om, at forelæggelse af en aftale, jf. stk. 15, nr. 2, skal ledsages af en revisorerklæring. Dette er også i overensstemmelse med den måde, en forelæggelse af tariffer m.v., jf. § 21, stk. 1, foregår på.

Til nr. 5

(§ 21, stk. 1)

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til nr. 6

(§ 21, stk. 4)

Der indsættes en henvisning til den foreslåede § 21, stk. 6, jf. bemærkningerne til nr. 8.

Til nr. 7

(§ 21, stk. 5)

Der indsættes en henvisning til den foreslåede § 21, stk. 6, jf. bemærkningerne til nr. 8.

Til nr. 8

(§ 21, stk. 6)

Med forslaget indsættes et nyt stykke i § 21 i lov om varmemforsyning. Efter forslaget til § 20, stk. 16, skal Energitilsynet godkende, at forudsætningerne for udnyttelse af den foreslåede § 20, stk. 15, er opfyldt. Det vil sige, at tilsynet skal godkende, at der er tale om levering af opvarmet vand eller damp produceret på biomasse fra et centralt kraft-varme-anlæg til et kollektivt varmemforsyningsanlæg, at der ligger en aftale til grunde for prisen, og at det kollektive varmemforsyningsanlæg på aftaletidspunktet var kommunalt eller forbrugerejet.

Når forudsætningerne er opfyldt, vil konflikter om fordeling af afgiftsfordelen ved levering af biomassevarme fra det centrale kraft-varme-anlæg til den pågældende varmeaftager ikke kunne forelægges Energitilsynet. De vil alene kunne forelægges domstolene. De øvrige dele af aftalen, som ikke vedrører fordeling af afgiftsfordelen, vil fortsat være underlagt prisbestemmelserne i kapitel 4.

Der er tale om aftaler om store investeringer, som det centrale kraft-varme-anlæg og dets varmeaftager frivilligt kan indgå. Begge parter har en interesse i, at der ved omstilling til biomasse sker en rimelig fordeling af investeringerne i biomasseomstillingen og de fordele, en omstilling medfører. Parterne kan også lade være med at indgå en aftale om afgiftsfordelen og fortsat anvende prisen, jf. § 20, stk. 1. Når

der indgås en aftale, jf. § 20, stk. 15, må det således forudsættes, at begge parter mener, at aftalen indeholder en rimelig fordeling af omkostningerne.

Energitilsynet vil stadig af hensyn til varmemeforbrugerne kunne kontrollere de dele af aftalen, som ikke vedrører fordeling af afgiftsfordelen, herunder omkostningsfordelingen. Der skal dog samtidig tages et fornødent hensyn til de investeringer, som er foretaget i tiltro til principperne fastlagt ved aftalen.

Til nr. 9

(§ 21, stk. 7)

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede § 21, stk. 6.

Til nr. 10

(§ 22 a)

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til nr. 11

(§ 23 m, stk. 2, 2. pkt.)

Med forslaget til at tilføje et 2. pkt. i § 23 m, stk. 2, i lov om varmforsyning, vil aktiviteter, der vedrører udvinding af geotermisk energi, være undtaget fra kravet, jf. § 23, stk. 1, om at indhente klima-, -energi- og bygningsministerens tilladelse for påbegyndelse af sådanne aktiviteter.

Kommuner må ikke uden tilladelse fra klima-, energi- og bygningsministeren bevare ejerandele i virksomheder, der ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet varmfremføringsanlæg eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder, når der i disse virksomheder påbegyndes væsentlige nye aktiviteter.

Geotermiaktiviteter skal normalt betragtes som væsentlige, idet omkostningerne forbunden med udvinding af geotermisk varme på grund af borerne har et vist omfang. Udvinning af geotermisk varme er desuden en produktionsform, der adskiller sig teknisk set fuldstændig fra varmeproduktion ved forbrænding. Dermed skal udvinding af geotermisk energi typisk betragtes som en ny aktivitet i forhold til en varmeproduktionsanlægs eksisterende aktiviteter. Det betyder, at de nævnte virksomheder normalt vil skulle indhente en tilladelse for påbegyndelse af geotermiaktiviteter.

Formålet med § 23 m, stk. 1, er at undgå, at der i helt eller delvist kommunalt ejede virksomheder opsamles kapital, der stammer fra el- eller varmforsyningsvirksomhed, som derefter anvendes til andre kommunale aktiviteter, uden at der sker reduktion i tilskud efter lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Dette hensyn er imidlertid mindre relevant i forhold til aktiviteter forbunden med udvinding af geotermisk energi, fordi omkostninger hertil efter § 20, stk. 1, kan indregnes i varmepriserne.

§ 23 m, stk. 2, indeholder en undtagelse fra kravet om tilladelse for aktiviteter omfattet af bl.a. forsyningslovene, som dog ikke gælder for geotermiaktiviteter. En virksomhed, der driver et anlæg til udvinding af geotermisk energi er nemlig, jf. § 2, stk. 4, i lov om varmforsyning ikke omfattet af lov om varmforsyning, men af lov om anvendelse af Danmarks undergrund. Baggrunden for at undtage geotermianlæg fra lov om varmforsyning var at undgå, at disse anlæg både skulle indhente en tilladelse efter lov om anvendelse af Danmarks undergrund og en godkendelse efter lov om varmforsyning. Konsekvensen heraf er imidlertid, at geotermiaktiviteter ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 23

m, stk. 2, og således er omfattet af kravet om at indhente en tilladelse for påbegyndelse af væsentlige nye aktiviteter, jf. § 23 m, stk. 1.

Formålet med undtagelsesbestemmelsen har været at sikre, at kommunerne ikke skulle indhente tilladelse til påbegyndelse af aktiviteter omfattet af forsyningslovene, uanset aktivitetens omfang. Baggrunden herfor var, at de pågældende aktiviteter har en naturlig sammenhæng med eller samme karakter som de aktiviteter, som har resulteret i, at der er oparbejdet værdier i de af § 23 m, stk. 1, omfattede virksomheder. Dette gælder også for aktiviteter udøvet af et geotermianlæg, som vil have samme formål som andre varmeproduktionsanlæg, nemlig at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Det foreslås på denne baggrund, at udvide undtagelsesbestemmelse i § 23 m, stk. 2, således, at bestemmelsen også omfatter aktiviteter vedrørende udvinding af geotermisk energi omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund. Geotermiaktiviteter har en naturlig sammenhæng med andre varmeproducerende aktiviteter og er alene af administrative grunde ikke omfattet af lov om varmeforsyning. Desuden er det efter prisreguleringen tilladt, at der anvendes varmemidler til geotermiaktiviteter. Dette taler for at muliggøre, at der i de pågældende virksomheder kan påbegyndes aktiviteter med henblik på udvinding af geotermisk energi uden, at der skal indhentes en tilladelse hos klima-, energi- og bygningsministeren.

Til nr. 12

(§ 23 m, stk. 8)

Med forslaget til § 23 m, stk. 8, får klima-, energi- og bygningsministeren mulighed for at dispensere fra kravet i § 23 m, stk. 4, om adskillelse af vand- eller spildevandsaktiviteter fra energiaktiviteter. Dette vil muliggøre, at der udnyttes overskudsvarme fra vand- og spildevandsselskaber uden opfyldelse af udskillelseskravet.

Når der i virksomheder, der ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet varmefremføringsanlæg eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder, udøves aktiviteter omfattet af § 2, stk. 1 eller 3, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (vandsektorloven) skal disse aktiviteter, jf. § 23 m, stk. 4, være selskabsmæssigt adskilt fra aktiviteterne omfattet af lov om varmeforsyning, lov om elforsyning og lov om gasforsyning.

Med den foreslåede bestemmelse i § 23 m, stk. 8, får klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at dispensere fra kravet om selskabsmæssig adskillelse af vand- eller spildevandsaktiviteter fra energiaktiviteter, såfremt særlige hensyn tilsiger det. Formålet hermed er at gøre det lettere at udnytte overskudsvarme fra vandselskaberne, som generelt vil være samfundsøkonomisk fordelagtigt.

Med særlige hensyn tænkes på tilfælde, hvor varmeproduktionen har et begrænset omfang og en nær tilknytning til hovedaktiviteten, som f.eks. ved udnyttelse af energien fra behandling af spildevandsslam på vandselskaber. I så fald vil det ikke være rationelt at udskille varmeproduktionsaktiviteterne i et særskilt selskab. De ekstra omkostninger og administrative byrder, der er forbundet med stiftelsen og driften af et selvstændigt selskab, kan gøre udnyttelse af overskudsvarme uattraktivt. Efter § 20, stk. 1, vil som udgangspunkt alle nødvendige omkostninger til udnyttelse af overskudsvarme, heriblandt omkostninger til etablering og driften af et særskilt selskab, kunne indregnes i varmeprisen. Prisen på overskudsvarme vil i så fald dog kunne blive for høj i forhold til substitutionsprisen for et fjernvarmenet for at kunne anvende overskudsvarmen. Det vil medføre, at overskudsvarmen ikke udnyttes, som vil være i strid med formålet, nedlagt i § 1 i lov om varmeforsyning, samt Danmarks generelle klima- og energipolitiske målsætninger. I sådant et tilfælde, vil der kunne gives dispensation fra udskillelseskravet i § 23 m, stk. 4.

Som eksempler af tilfælde, hvor varmeproduktionen kan have et begrænset omfang og en nær tilknyt-

ning til hovedaktiviteten, kan nævnes produktion eller levering af opvarmet vand fra biogas fra spildevandsslam eller ved afbrænding af slammet, indvinding eller levering af opvarmet vand fra drikkevand og spildevand eller udnyttelse af varme fra solpaneler på vandværker eller spildevandsanlæg. Om der kan gives dispensation fra udskillelseskravet i forhold til disse aktiviteter, vil ske ud fra en konkret vurdering.

Forslaget skal ses i sammenhæng med miljøministerens lovforslag L 149, som blev fremsat den 29. marts 2012. Miljøministerens lovforslag ændrer bl.a. vandsektorlovens krav om selskabsmæssig adskillelse af vand- eller spildevandsaktiviteter fra energiaktiviteter til et krav om regnskabsmæssig adskillelse. Formålet hermed er at gøre det administrativt lettere for vandselskaber at udnytte energien fra behandling af spildevandsslam.

Kravet om selskabsmæssig adskillelse af vand- eller spildevandsaktiviteter fra energiaktiviteter er også fastlagt i § 37 a, stk. 4, i lov om elforsyning. Lov om elforsyning indeholder i § 2, stk. 4, allerede en hjemmel for ministeren til at undtage mindre anlæg eller mindre omfattende aktiviteter fra bestemmelser i lov om elforsyning.

Hvis klima-, energi- og bygningsministeren har givet dispensation fra udskillelseskravet i § 23 m, stk. 4, vil aktiviteter omfattet af § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning som udgangspunkt stadig skulle holdes regnskabsmæssigt adskilt fra andre aktiviteter. Dette vil kun være anderledes, når Energitilsynet har truffet afgørelse om, at aktiviteterne ikke skal holdes regnskabsmæssigt adskilt. Det kan Energitilsynet eksempelvis gøre, når virksomheden ikke har fortjeneste for øje og vil anvende eventuelle indtægter fra andre aktiviteter til at nedsætte varmeprisen. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2. Energitilsynet vil i øvrigt kunne gøre det samme i tilfælde, hvor virksomheden er omfattet af kravet om selskabsmæssig adskillelse i lov om elforsyning og er dispenseret fra dette krav.

Opnår en virksomhed dispensation fra både klima-, energi- og bygningsministeren og Energitilsynet, vil virksomhedens energiaktiviteter skulle behandles som aktiviteter, der udføres som led i spildevandsaktiviteter og midler fra energiaktiviteter som midler, der stammer fra aktiviteter omfattet af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Til § 2

Til nr. 1

(§ 75, stk. 2)

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede § 20, stk. 15, i lov om varmforsyning, hvorefter § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning under visse forudsætninger ikke gælder for fordeling af afgiftsfordelen. I så fald skal denne fordeling fastlægges på grundlag af en aftale mellem kraftvarmeproduktionsanlægget og dets varmeaftager og fordeling af afgiftsfordelen vil således ikke nødvendigvis ske på den måde, som påkrævet efter § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning. Derfor præciseres det i § 75, stk. 2, i lov om elforsyning, at bestemmelsen gælder for fastsættelse af prisen og indregning af omkostninger, jf. § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

(§ 6, stk. 1, litra h og i)

Ændringerne er alene en konsekvens af, at der indsættes et litra j i § 6, stk. 1.

Til nr. 3

(§ 6, stk. 1, litra j)

Med forslaget kan ministeren fastsætte regler i bygningsreglementet om forbud mod installation af olie- og naturgasfyr i såvel nye bygninger, uanset beliggenhed, som i eksisterende bygninger, der ligger i et område forsynet med kollektiv varmforsyning, dvs. med fjernvarme eller individuel naturgasforsyning.

Med forslaget bliver det muligt at fastsætte regler om forbud gældende fra 2013 mod installation af olie- og naturgasfyr i nye bygninger. Disse bygninger vil i stedet skulle opvarmes med et alternativ til olie- eller naturgas. Hvis bygningen ligger i et fjernvarmeområde, kan der f.eks. installeres fjernvarme, eller der kan installeres f.eks. varmepumpe eller biomassefyr. Hvis en bygningsejer finder, at der ikke er egnede alternativer til installation af olie- eller naturgasfyr i en ny bygning, skal der søges om dispensation fra kravet hos kommunen.

Ændringen betyder endvidere, at ministeren får mulighed for at fastsætte regler om forbud gældende fra 2016 mod installation af olie- og naturgasfyr i eksisterende bygninger, der ligger i områder med fjernvarme eller individuel naturgasforsyning som alternativ. Det vil sige bygninger, som ligger i et område, der af kommunalbestyrelsen efter lov om varmforsyning er udlagt til kollektiv varmforsyning.

Lov om varmforsyning giver de enkelte kommunalbestyrelser mulighed for at udlægge områder til kollektiv varmforsyning, dvs. til fjernvarme eller individuel naturgasforsyning. I et område, der er udlagt til kollektiv varmforsyning, kan kommunalbestyrelsen give påbud om tilslutningspligt til den kollektive forsyning efter lov om varmforsyning eller planloven. Lovforslaget ændrer ikke herved.

Der vil ved udmøntningen i bygningsreglementet blive taget højde for den situation, hvor kommunalbestyrelsen inden bygningsreglementets ikrafttræden har truffet beslutning om, at et område skal forsynes med individuel naturgasforsyning således, at nye bygninger i dette område ikke bliver omfattet af forbuddet.

Bestemmelsen har ikke til hensigt at finde anvendelse ved almindelig vedligeholdelse af olie- og naturgasfyr. Det vil dermed fortsat være muligt at foretage mindre reparationer af et olie- og naturgasfyr uden at blive omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen finder dermed alene anvendelse i forbindelse med nyinstallation og omfattende reparationer, hvor f.eks. kedlen udskiftes, således, at det kan sidestilles med nyinstallation af olie- og naturgasfyr.

Omfattet af den nye bestemmelse er fyr, der anvendes til grundlast og spidslast til bygningsopvarmning og opvarmning af brugsvand. Det er ikke hensigten, at den nye bestemmelse skal omfatte nødstrømsanlæg, der anvender olie eller naturgas.

Bestemmelsen har endvidere alene til hensigt at finde anvendelse i forhold til fyr, som anvender fossil olie eller naturgas som brændsel. Det vil således fortsat være tilladt at installere olie- og naturgasfyr, der udelukkende anvender vedvarende energi, f.eks. olie- og naturgasfyr, der anvender biobrændsel.

Til nr. 4

(§ 22, stk. 9)

Ændringen skal gøre det muligt for ministeren at fastsætte bestemmelser i bygningsreglementet om kommunalbestyrelsens adgang til at give dispensation fra forbuddet mod installation af olie- og naturgasfyr i såvel ny som bestående bebyggelse.

Ved nybyggeri vil der kunne gives dispensation fra forbuddet mod installation af olie- og naturgasfyr ud fra en konkret vurdering af, om der foreligger forhold, der gør alternativer til olie- eller naturgasfyr uegnede ved det konkrete byggeri. Eksempelvis følgende forhold:

- Grundstørrelse.
- Bygningens placering på grunden.
- Nabohensyn.
- Lokale udbygningsplaner for fjernvarme.
- Bygningens udformning
- Bygningens påtænkte anvendelse.

Ved eksisterende byggeri, vil der kunne gives dispensation fra forbuddet mod installation af oliefyr, hvis den kollektive varmforsyning ikke er et reelt alternativ.

Betingelserne for dispensation vil blive beskrevet nærmere i bygningsreglementet.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Lovforslaget indeholder en overgangsbestemmelse for ændringer vedrørende den måde, prisen for levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas kan fastsættes på. Efter lovforslagets § 1, nr. 2, vil levering af opvarmet vand, damp eller gas til andre formål end rumopvarmning eller forsyning med varmt brugsvand, kunne ske på markedsvilkår i stedet for til en omkostningsbestemt pris. Efter lovforslagets § 1, nr. 4, vil § 20, stk. 1, under visse forudsætninger ikke gælde for fordeling af afgiftsfordelen. Overgangsbestemmelsen i § 4, stk. 2, fastlægger, at disse ændringer ikke vil finde anvendelse på aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden. Eksisterende aftaler om levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas vil således fortsat være omfattet af den prisregulering, som var gældende før lovens ikrafttræden.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011, foretages følgende ændringer:

§ 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om planlægningen efter § 3, stk. 1, og behandlingen af sager efter § 4.

1. I § 5 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren skal ved fastsættelse af regler om behandling af sager efter § 4 vedrørende anvendelse af brændsler på et varmeproduktionsanlæg inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn, hvor

1) det pågældende varmeproduktionsanlæg skal levere opvarmet vand til et fremføringsanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 2,

2) fremføringsanlægget drives af en virksomhed, hvis varmepris er blandt de 30 højeste per 8. december 2010, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik, eller blandt de 30 højeste i gennemsnit, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik over årene 2009, 2010 og 2011, og

3) de produktionsanlæg, der leverer biomassebaseret opvarmet vand til det pågældende fremføringsanlæg, sammenlagt ikke levere mere end et anlæg, der har en kapacitet på maksimalt 1 MW, kan levere.«

§ 20. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraft-varme-værker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning

2. § 20, stk. 1, affattes således:

»Kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraft-varme-anlæg med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. kan i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med

af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-14, § 20 a, stk. 7, og § 20 b.

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. I reglerne lægges vægt på at understøtte en økonomisk og miljømæssig effektivisering af affaldssektoren og på at sikre, at varmemeforbrugerne alene skal bære de omkostninger, der kan henføres til varmeproduktionen. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere fastsætte regler om fordelingen af omkostningerne til behandling af affald og produktion af varme på affaldsforbrændingsanlæg.

Stk. 5-14. ...

etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-16, § 20 a, og § 20 b.

3. § 20, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. I reglerne lægges vægt på at understøtte en økonomisk og miljømæssig effektivisering af affaldssektoren og på at sikre, at varmemeforbrugerne alene skal bære de omkostninger, der kan henføres til varmeproduktionen. Reglerne om et prisloft finder ikke anvendelse på anlæg, der efter regler i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed er godkendt til nyttiggørelse eller bortskaffelse af farligt affald som hovedaktivitet, og som er indrettet og drevet med henblik på hovedsageligt at forbrænde farligt affald. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår et anlæg kan betragtes som indrettet og drevet med henblik på hovedsageligt at forbrænde farligt affald. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere fastsætte regler om fordelingen af omkostningerne til behandling af affald og produktion af varme på affaldsforbrændingsanlæg.«

4. I § 20 indsættes som stk. 15 og 16:

»*Stk. 15.* Stk. 1 gælder ikke indregning af afgiftsfordelen ved anvendelse af biomasse i forhold til fossile brændsler i prisen for levering af opvarmet vand eller damp fra et centralt kraft-varme-anlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning, når

1) det opvarmede vand eller dampen er produceret på biomasse og leveres til et kollektivt varmeforsyningsanlæg, jf. § 2,

2) prisen for levering af det opvarmede vand eller dampen er fastsat på grundlag af en aftale mellem det centrale kraft-varme-anlæg og det kollektive varmeforsyningsanlæg, hvoraf den andel af afgiftsfordelen, der indregnes i prisen, fremgår og

3) det kollektive varmeforsyningsanlæg på tidspunktet for aftalens indgåelse er ejet af en eller flere kommuner, af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet det pågældende anlæg, eller af kommuner og forbrugere i forening.

Ved afgiftsfordelen forstås forskellen i summen af alle afgifter, herunder energiafgifter og for-

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for ydelser omfattet af § 20 og § 20 b skal anmeldes til et tilsyn, der er nedsat af klima-, energi- og bygningsministeren (Energitilsynet), med angivelse af grundlaget herfor efter regler fastsat af tilsynet. Energitilsynet kan fastsætte regler om formen for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk. Energitilsynet kan fastsætte regler om, at anmeldelse skal ledsages af erklæring afgivet af en registreret revisor, statsautoriseret revisor eller kommunens revisor. Energitilsynet kan give pålæg om anmeldelse.

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 5. Såfremt tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for vedtægtsbestemmelser i virksomheder, der ejer kollektive varmforsyningsanlæg.

syningssikkerhedsafgift, for opvarmet vand eller damp, der produceres på basis af fossile brændsler i forhold til summen af afgifter for opvarmet vand eller damp, der produceres på biomasse.

Stk. 16. Aftalen nævnt i stk. 15, nr. 2, skal forelægges Energitilsynet med dokumentation for, at forudsætningerne nævnt i stk. 15 er opfyldt. Energitilsynet kan fastsætte regler om formen for dokumentation og om, at forelæggelse skal foretages elektronisk. Energitilsynet kan fastsætte regler om, at forelæggelsen skal ledsages af erklæring afgivet af en registreret revisor, statsautoriseret revisor eller kommunens revisor.«

5. I § 21, stk. 1, ændres »§ 20 og § 20 b« til: »§§ 20 eller 20 b«.

6. I § 21, stk. 4, indsættes efter »eller betingelser«: »», jf. dog stk. 6«.

7. I § 21, stk. 5, indsættes efter »eller betingelser«: »», jf. dog stk. 6«.

8. I § 21 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Når Energitilsynet, jf. § 20, stk. 16, har vurderet, om fordeling af afgiftsfordelen er fastsat efter en aftale i overensstemmelse med § 20, stk. 15, kan beføjelserne nævnt i stk. 4 og 5 ikke anvendes i forhold til den del af aftalen, som vedrører afgiftsfordelen. De øvrige dele af aftalen, jf. § 20, stk. 15, er fortsat underlagt bestemmelserne i kapitel 4.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

§ 22 a. Energibranchens organisationer kan udarbejde standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer og betingelser for de af §§ 20 og 20 b omfattede ydelser. Energitilsynet fører tilsyn med sådanne standardiserede vejledninger efter regler fastsat af tilsynet.

§ 23 m. ...

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, i det omfang der påbegyndes nye aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning, lov om kommunal fjernkøling eller lov om naturgasforsyning eller nye aktiviteter omfattet af § 2, stk. 1 eller 3, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 3...

Stk. 4. Aktiviteter omfattet af § 2, stk. 1 eller 3, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse, som udøves i virksomheder omfattet af stk. 1, skal være selskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning. Affaldsforbrændingsanlæg kan dog udøve aktiviteter forbundet med affaldshåndtering omfattet af lov om miljøbeskyttelse uden selskabsmæssig adskillelse.

Stk. 5-7. ...

§ 75. ...

Stk. 2. Ejere af kraft-varme-produktionsanlæg må ved fastsættelsen af priser og leveringsbetingelser for fjernvarme ikke udnytte deres stilling til at fordele deres omkostninger på en måde, der må anses for urimelig for fjernvarmebrugere.

Stk. 3-4. ...

9. I § 21, stk. 6, som bliver stk. 7, ændres »1-5« til: »1-6«.

10. I § 22 a ændres »af §§ 20 og 20 b omfattede ydelser« til: »ydelser omfattet af §§ 20 eller 20 b«.

11. I § 23 m, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Tilsvarende finder bestemmelsen i stk. 1 ikke anvendelse i det omfang, aktiviteten vedrører udvinding af geotermisk energi omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund.«

12. I § 23 m, indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Klima-, energi- og bygningsministeren kan dispensere fra kravet i stk. 4, såfremt særlige hensyn tilsiger det.«

§ 2

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 21. marts 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 75, stk. 2, indsættes efter »fjernvarme«: », jf. § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning,«.

§ 3

I byggeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1185 af 14. oktober 2010, foretages følgende ændringer:

§ 6. I bygningsreglementet kan fastsættes regler om udførelse og indretning af bebyggelse med hensyn til:

a)-g) ...

h) foranstaltninger til modvirkning af unødvendigt råstofforbrug såvel i bestående som i ny bebyggelse, herunder bestemmelser om anvendelse af bestemte materialer eller konstruktioner og om genanvendelse af materialer, samt

i) foranstaltninger, der kan medvirke til en rationel drift, vedligeholdelse og fornyelse af bygningsdele og installationer.

Stk. 2.-3. ...

§ 22. ...

1. I § 6, stk. 1, litra h, udgår »samt«.

2. I § 6, stk. 1, litra i, ændres »installationer.« til: »installationer samt«.

3. I § 6, stk. 1, indsættes som litra j:
»forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning i såvel ny som bestående bebyggelse.«

4. I § 22, indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:
»Stk. 9. Klima-, energi og bygningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens adgang til at dispensere fra regler fastsat i medfør af § 6, stk. 1, litra j.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 2 og 4, finder ikke anvendelse på aftaler om levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas, som er indgået før lovens ikrafttræden.